

การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

พิเชฐ ศรีวรกุล

THAI LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

7 มีนาคม 2518

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ได้

.....
.....ประธาน

.....กรรมการ

.....กรรมการ

ประกาศขอบคุณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมควร อภัยพันธุ์ รองศาสตราจารย์ เต็มสิริ บุญสิงห์ อาจารย์เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ คณาจารย์ และนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุก ๆ ท่านซึ่งไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมด ที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

พิเชฐ ศรีวรกุล

สารบัญ

บทที่	เนื้อหา	หน้า
1	บทนำ.....	1
	นิยาม.....	1
	✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	<u>ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า</u>	4
	✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	✓ คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	7
	เอกสารและการวิจัยในประเทศ.....	7
	เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ.....	18
	✓ เหตุผลเบื้องหลังสมมติฐาน.....	24
	✓ สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	24
3	วิธีดำเนินการ.....	29
	<u>กลุ่มตัวอย่าง</u>	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	30
	<u>การเก็บรวบรวมข้อมูล</u>	38
	การจัดกระทำกับข้อมูล.....	38
	<u>สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</u>	40
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
	<u>สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</u>	41
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

บทที่	หน้า
5	
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	75
ความมุ่งหมาย.....	75
กลุ่มตัวอย่าง.....	75
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	76
อภิปรายผล.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	91

บัญชีการวาง

การวาง		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและเพศ	29
2	ค่าสถิติมูลฐานของแบบสอบถามทัศนคติ	42
3	ทัศนคติของนักเรียนทั้งหมดที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา	44
4	การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง	50
5	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษาที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา	51
6	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างทัศนคติของนักเรียนที่มีภาวะการขาดหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ ตำรวจ รับจ้าง และอาชีพอื่นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา	52
7	การทดสอบความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในแต่ละฐานะทางนักเรียนที่มีภาวะการขาดหรือผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน	53
8	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบดงโหย และแบบเร้นกรองเอาจากเด็กที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา	54
9	ความบกพร่องของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา	56
10	ความบกพร่องของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา	58
11	ความบกพร่องของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา	61

12	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการดูแลนักศึกษา ในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอน	65
13	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนพิเศษศึกษา ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน	69
14	ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน พิเศษศึกษาในเรื่อง หลักสูตรพิเศษศึกษา	71
15	ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน พิเศษศึกษา ในเรื่อง หลักสูตรพิเศษศึกษา	72

ภูมิหลัง

โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีความอยากรู้อยากเห็น แม้แต่เด็กเล็ก ๆ ไม่ว่าชายหรือหญิงก็ยิ่งรู้จักสังเกตความแตกต่างของร่างกายของตน และเพศตรงกันข้ามมาตั้งแต่อายุเพียง 2-3 ขวบ บางครั้งเด็กอาจจะจับต้องอวัยวะเพศของตนเล่นด้วยความสงสัย เมื่อเด็กเริ่มพูดใคร่เรื่องก็จะมีคำถามต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศ คำตอบที่เด็กต้องการส่วนมากจะเป็นคำตอบง่าย ๆ ไม่ลึกซึ้งมากมายอย่างที่ผู้ใหญ่บางคนเข้าใจ ผู้ที่เป็นบิดามารดาควรเข้าใจในเรื่องนี้ หากหลีกเลี่ยงไม่ตอบคำถามของเด็ก การคุกคาม หรือขู่ว่าการจับอวัยวะเพศอาจทำให้เกิดอันตรายต่าง ๆ นานาก็ดี อาจจะทำให้เด็กฝังใจว่าจะไร้อะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศเป็นสิ่งที่สกปรกและไม่ดี ความเข้าใจผิดต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะเกิดผลร้ายต่อเด็กได้ในภายหลัง (นิกร ศุภิสสิน, 2512:1061) เด็ก ๆ มักจะมีความสงสัยและประหลาดใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ต่อความสัมพันธ์ที่มีต่อบุคคลต่าง ๆ ที่เขาได้พบเห็นและอยู่ใกล้ชิดด้วย ในขณะที่เด็กเจริญเติบโตและมีวุฒิภาวะเพิ่มมากขึ้น ความสงสัยและความประหลาดใจเหล่านี้ก็จะเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว โลกของเด็กก็จะกว้างขึ้น การที่เด็กจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและสังคมนั้น จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ เพื่อทำความเข้าใจ ยอมรับ และปฏิบัติตามให้เหมาะสมกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วและกำลังจะเกิดขึ้นกับตัวเอง นอกจากนี้เด็ก ๆ ยังจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงการควบคุมพฤติกรรมหรือมารยาทรวมทั้งแรงผลักดันทางเพศของตนให้เป็นไปในลักษณะที่สังคมยอมรับและตนเองพอใจ ดังนั้นเพศศึกษาหรือการศึกษาชีวิตครอบครัวจึงเป็นสิ่งจำเป็นเช่นเดียวกับการศึกษาด้านอื่น และจะเพิ่มพูนความสำคัญขึ้นเรื่อย ๆ เพราะการศึกษาวัยครอบครัวและเพศศึกษาเป็นกฎเกณฑ์สำคัญที่จะนำบุคคลให้พบกับความสุข และความสำเร็ต่าง ๆ ในชีวิต แต่ทุกวันนี้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามาจากหลายแหล่งด้วยกัน สื่อสารมวลชนได้นำเอาแนวความคิดและเรื่องราวต่าง ๆ มาสู่เด็กและผู้ใหญ่เหมือนกัน และพร้อมกัน โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ และ

หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ได้ลงข่าวเกี่ยวกับเพศตลอดเวลาทั้งในรูปสารคดีและการบันเทิงเรีงรมย์
 เด็ก ๆ ได้เห็นภาพการแสดงความรัก เช่น การกอดจูบ (neoking) และลูบไล้ (petting)
 ระหว่างชายหญิงจากโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ได้อ่านและฟังเรื่องราว ๆ ใคร ๆ หรือคนที่
 แต่งเรื่องและความหมายทางเพศจากรายการวิทยุ บทความหรือการ์ตูนในหน้าหนังสือพิมพ์
 ตลอดจนจากหนังสือในท้องตลาดอยู่เสมอ ทำให้เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับ
 เพศศึกษาที่ถูกต้อง ผิดบ้าง บางครั้งเด็กอาจเกิดความคับข้องใจสงสัย และไม่แน่ใจว่า
 อะไรคือสิ่งที่ถูก อะไรคือสิ่งที่ผิด และอะไรเชื่อถือได้ อะไรเชื่อถือไม่ได้ ความรู้ และ
 ประสบการณ์เหล่านี้จะสะสมเพิ่มพูนมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดเมื่อมีมากพอที่จะระบายออก
 มาในรูปของปัญหาต่าง ๆ กัน (สุชาติ โสมประยูร, 2514:69) ดังรายงานจากกรม
 ทำรวจว่าสถิติคดีอาญาทั่วไป ประเภทความผิดเกี่ยวกับเพศของคนไทยทั่วประเทศ ปี
 พ.ศ.2514 มีจำนวน 4,853 คน ปี พ.ศ. 2515 มีจำนวน 4,985 คน และปี พ.ศ.
 2516 มีจำนวน 5,128 คน แสดงให้เห็นว่าความผิดเกี่ยวกับเพศมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ
 (กรมตำรวจ, 2517)

ปัญหาทางเพศอีกอย่างหนึ่งก็คือประชาชนป่วยเป็นกามโรคกันมาก จากรายงานของ
 กรมอนามัย ปี พ.ศ.2515 มีผู้ป่วยเป็นกามโรค ชายจำนวน 123,969 คน หญิงจำนวน
 60,253 คน รวม 184,222 คน และผู้ป่วยมีหลายอาชีพด้วยกัน เป็นข้าราชการจำนวน
 32,975 คน นักเรียนนิสิตนักศึกษาชายจำนวน 22,402 คน นักเรียนนิสิตนักศึกษาหญิง
 จำนวน 115 คน ต่อมาปี พ.ศ.2516 ผู้ป่วยชายจำนวน 158,655 คน ผู้ป่วยหญิง จำนวน
 67,928 คน รวม 226,583 คน เป็นข้าราชการจำนวน 40,706 คน นักเรียนนิสิต
 นักศึกษาชายจำนวน 29,776 คน นักเรียนนิสิตนักศึกษาหญิง จำนวน 117 คน สถิตินี้แสดง
 ให้เห็นว่าจำนวนผู้ป่วยเป็นกามโรคมีหลายอาชีพ รวมทั้งนักเรียนนิสิตนักศึกษา และจำนวนผู้
 ป่วยมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (กรมอนามัย, 2517)

เกี่ยวกับการแก้ปัญหาการกระทำผิดทางเพศและปัญหาผู้ป่วยเป็นกามโรคให้โดยฉนั้น
 สภาวิจัยแห่งชาติได้รายงานวิธีแก้ไขโดยให้โรงเรียนจัดสอนเพศศึกษาเพื่อให้เยาวชนสามารถ
 ปรับตัวให้เหมาะสมกับวัยของตน และสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ให้รู้จักปฏิบัติตนในสังคม และรู้จัก

แก้ปัญหาทางเพศซึ่งตนเองเผชิญอยู่ได้ (สภาวิจัยแห่งชาติ, 2509:86) เพราะเพศศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันของทุกคน เพศศึกษาไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร ควรจะได้ มีการสอนเป็นระบบ ๆ ไป โดยเพิ่มความรู้มากขึ้นตามอายุตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา/มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา หากเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างถ่องแท้แล้วคงจะช่วยลดอัตราการหย่าร้าง สถิติว่าความการทางเพศ และลูกนอกสมรสได้มากขึ้น (นิกร กุศลสืบ, 2512 : 1066) นอกจากนี้ ลูคัส (Lucas, 1969 : 37) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาว่า ควรจะให้เด็กได้รับการศึกษาเรื่องเพศอย่างถูกต้อง การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้เด็กโตพอที่จะเผชิญกับปัญหาชีวิตจริงเรื่อง เรื่องสุขภาพส่วนตัว รวมไปถึงเรื่องยุ่งยาก สลับซับซ้อนที่เกี่ยวกับทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และปัญหาทางค่านิยมศีลธรรมจรรยา อีกด้วย และนิตยา ไชย (นิตยา ไชย, 2515 : 13) ได้กล่าวถึงการศึกษา ของ วัยเพศศึกษาเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ทุกคนมีความเห็นว่าควรสอน เพศศึกษาเพื่อเตรียมตัวเด็กให้มีความรู้ที่จะออกไปเผชิญกับปัญหาเรื่องเพศ และจะได้แก้ไขให้ ถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยป้องกันปัญหาเรื่องลูกไม่พร้อม ปัญหาการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ปัญหา การตั้งครรภ์ในวัยเรียน และปัญหาพฤติกรรมทางเพศอื่น ๆ ซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรือไม่พึงประสงค์ ของสังคมไทย

จากปัญหาและแนวทางการวิจัยจึงมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาทัศนคติของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลสวนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ทั้งนี้ เพราะการสอนเพศศึกษาที่แท้จริงควรจะได้เริ่มกันในชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งนักเรียนในระดับนี้ส่วนใหญ่ มีอายุย่างเข้าสู่วัยรุ่น สบถควรจะเข้าใจเรื่องเพศดี เพราะ

นักเรียนเข้าสู่ระยะของวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญที่สุดที่อาจจะเข้าใจผิด หรือประพฤตินึกใน เรื่องเพศ เป็นเวลาที่เด็กอยากรู้อยากเห็นในเรื่องนี้มากขึ้น (เสนอ อินทรสุขศรี, 2509: 64) และผู้วิจัยรับราชการอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล จึงมีความประสงค์จะทราบทัศนคติของ นักเรียนวัยนี้ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ ต่อไป ดังนั้นจึงเลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. เพื่อศึกษาว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
3. เพื่อศึกษาว่านักเรียนในโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี โรงเรียนสหศึกษา มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
4. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่มีความร่ำรวย หรือผู้ปกครอง มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
5. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาดังนี้

1. ทำให้ทราบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างไร
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหลักสูตร ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาและปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

3.8 เพื่อประโยชน์ในการจัดโครงการแนะแนว และการให้คำปรึกษาหารือให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและสังคมมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำกัดอยู่ในขอบเขตดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง 6 โรงเรียน จำนวนทั้งหมด 533 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษามีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

2.1.1 เพศ

2.1.2 ประเภทของโรงเรียน

2.1.3 อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

2.1.4 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในลักษณะนิมิต (positive) คือ เห็นด้วย หรือในลักษณะนิเสธ (negative) คือ ไม่เห็นด้วย และอีกลักษณะ คือ ไม่แน่ใจ

2. เพศศึกษา (Sex Education) หมายถึง การศึกษาเรื่องเพศ เพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต ให้แต่ละเพศ แต่ละวัย มีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ

และพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ และการปฏิบัติตามที่ตั้งในค่านส่วนตัวและสังคม

3.1/ นักเรียน หมายถึงนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง ปีการศึกษา 2517 ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.1/ การอบรมเลี้ยงดู หมายถึงการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ซึ่งสามารถแยกออกได้เด่นชัด ในสามลักษณะ คือ การให้ความรัก การลงโทษ และการเรียกร้องเอาจากเด็ก

4.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก (Loving) หมายถึงการรับรู้ที่เด็กมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครองในด้านการให้คำแนะนำสนับสนุนช่วยเหลือ การยินดีที่จะอยู่กับลูก การยกย่อง การคุ้มครอง และการทำให้ลูกมีความเชื่อมั่นในตนเอง

4.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ (Punishment) หมายถึงการรับรู้ที่เด็กมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ในด้านการลงโทษ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น การตี การข่มขู่ การดุด่า การไม่พิจารณาถึงความต้องการของลูก การตัดสินใจพิเศษ เป็นต้น

4.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก (Demanding) หมายถึงการรับรู้ที่เด็กมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ในด้านการควบคุมการเรียกร้องเอาจากเด็ก เช่น ในด้านความสำเร็จ ความรู้สึกไม่พอใจเมื่อลูกทำผิด

5. โรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง หมายถึงโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร

6.1/ อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หมายถึงการทำมาหาเลี้ยงชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มอาชีพ คือ รับราชการ ค้าขาย รับจ้าง และอื่น ๆ

เอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำว่า "เพศศึกษา" ได้มีผู้ให้จำกัดความต่าง ๆ กันดังต่อไปนี้

ค. กูด (Good, 1973:531) ได้ให้คำจำกัดความของ "เพศศึกษา" ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับขบวนการและปัญหาของการสืบพันธุ์
2. การศึกษาที่มุ่งจัดให้บุคคลเข้าใจเรื่องเพศ การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ

และแรงขับทางเพศ

3. การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการและปัญหาของบุคคลและกลุ่มซึ่งเนื่องมาจากความจริงทางชีวภาพว่ามนุษย์มี 2 พวก คือ ผู้ชาย และ ผู้หญิง

สุชาติ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร, 2514:68) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า เป็นความรู้ทั่วไปซึ่งควรจะให้แก่เด็กภายในขอบเขตของแต่ละวัย เพศศึกษาจึงเป็นการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติ และมีความรู้สึกที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างกันทั้งในส่วนตัวและสังคม

✱ เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี, 2509:27-28) ได้กล่าวว่าเพศศึกษา (Sex Education) หมายถึงการศึกษาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศเป็นการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะช่วยให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้อย่างดีทั้งในระหว่างเพศเดียวกันและเพศตรงกันข้าม รู้จักรักตนเองและเพื่อนมนุษย์ มีมารยาท หรือ พฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและสังคมยอมรับ รู้จักเลือกคู่ครองอย่างฉลาด และสามารถใช้ชีวิตสมรสได้อย่างเป็นสุข

นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี ได้ให้ข้อคิดว่า เพศศึกษาอาจแยกออกไปได้ 2 ทาง คือ

1. เพศศึกษาโดยตรง คือ การเรียนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศโดยแท้จริง

2. ส่วนประกอบของเพศศึกษา คือ การเรียนวิชาต่าง ๆ เพื่อนำเอาความรู้นั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม ในการที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กันอยู่ระหว่างสองเพศโดยอย่างผาสุก

นอกจากนี้ยังกล่าวว่า เพศศึกษามีความหมายกว้าง ๆ ในการศึกษาดังนี้

1. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางกาย และจิตใจของแต่ละเพศ ที่จะทำให้เกิดบุคคลคบหาสมาคมกันได้อย่างดีกับเพศเดียวกัน และต่างเพศ

2. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างสองเพศ ที่จะต้องให้เกียรติให้ความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร ความเมตตาปรานี และการเข้าใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนมารยาทในสังคม ซึ่งจะต้องปฏิบัติต่อกัน

3. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความรัก ได้แก่ความรักตนเอง ความรักครอบครัว ความรักสังคม และความรักเพื่อนมนุษย์

4. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการเตรียมตัวที่จะรับผิดชอบต่อการดำรงอยู่ และความเจริญก้าวหน้าของครอบครัว จึงต้องมีการศึกษา ประกอบอาชีพ และสร้างหลักฐานให้มั่นคง

5. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงการรู้จักเลือกคู่ครอง การใช้ชีวิตสมรส การสร้างความเจริญ การเพิ่มจำนวนบุคคลในครอบครัว

6. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการให้การอบรมเลี้ยงดูลูก หรือเด็กที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อจะได้เจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต

7. มีการศึกษาที่จะทราบถึงการวางแผนครอบครัว เพื่อให้เหมาะสมกับชีวิตและความเป็นอยู่ของตน (เสนอ อินทรสุขศรี, 2509:28)

การสอนเพศศึกษา เป็นเรื่องราวที่ได้มีการถกเถียงและโต้แย้งกันมาเป็นเวลานาน

มีผู้แสดงความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะพ่อแม่ของเด็กส่วนมากไม่เห็นด้วยกับการสอนเพศศึกษา เพราะจะทำให้เด็กชิงสุกก่อนหาม (เทือก กุสุมา, 2513: 11) บางคนก็กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันของทุกคน เพศศึกษาไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร ควรจะได้มีการสอนเป็นระดับ ๆ ไป โดยเพิ่มความรู้มากขึ้นตามอายุ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา (นิกร คุสิตสิน, 2512: 1066) การให้เด็กได้รับการศึกษาในเรื่องนี้ให้ถูกต้องเสียแต่เนิ่น ๆ จะเป็นการช่วยให้เด็กมีหลักเกณฑ์พอสมควรในการที่จะปฏิบัติต่อตนเองและต่อเพศตรงกันข้ามได้อย่างถูกต้องตามวัฒนธรรมอันดีงาม จากการค้นคว้าและวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องการศึกษาทางโสเภณี กามโรค และการข่มขืนกระทำชำเรา รวมทั้งอาชญากรรมทางเพศ ซึ่งกระทำในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แสดงให้เห็นอย่างแน่ชัดว่า คนที่ประพฤติผิดในกรณีเหล่านี้มักจะเป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามาก่อน (สุชาติ โสมประยูร, 2514: 71) สำหรับประเทศไทยได้มีคณะกรรมการอบรมวัฒนธรรมทางจิตใจสำหรับเด็กของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งทางด้านกฎหมาย และการศึกษารวม 10 คน โดยมีศาสตราจารย์นายแพทย์ณ แสงสิงแก้ว เป็นประธานกรรมการ นายแพทย์ประสพ รัตนากร เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการชุดนี้ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่องเพศศึกษาสำหรับเด็กมาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี และได้มีการประชุมปรึกษาหารือกันหลายครั้ง ในที่สุดก็ได้เขียนแนวการสอนเพศศึกษาสำหรับเด็กตั้งแต่อนุบาลจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้สำเร็จ โดยได้เขียนวัตถุประสงค์ในการวางแผนการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นความจำเป็นที่จะต้องได้ทราบภายในขอบเขต เพราะเกี่ยวกับชีวิตของทุกคน โดยเฉพาะความเจริญทางด้านจิตใจนั้นจะควบคู่ไปกับความเจริญทางเพศ ความรู้สึกในเรื่องเพศย่อมมีอิทธิพลอย่างมากมายต่อสภาพของจิตใจ และเป็นที่ยอมรับกันว่า ความแตกต่างเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะจะมาจากเหตุสำคัญอันหนึ่ง คือ แรงดันทางเพศ ดังนั้นการศึกษาเรื่องเพศและเรื่องจิตใจจึงจำเป็นต้องดำเนินควบคู่กันตลอดไป

2. ความสลับ หรือการปกปิดในเรื่องเพศอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิด เช่น เกรงครีดยโดยเข้าใจว่าเรื่องเพศนั้นเป็นของหยามโลน ไม่ควรพูดถึงเลย หรือในทาง

ตรงกันข้ามก็จะเลยจนเกินไป ไม่มีการควบคุมมารยาททางเพศ เป็นต้น ทั้งนี้ก็จะนำไปสู่ลักษณะผิดปกติทางจิตใจได้ นอกจากนั้นการที่เห็นอวัยวะเพศ เป็นสิ่งที่ผิดแปลกกว่าอวัยวะอื่นของร่างกายก็เป็นข้อบกพร่องอย่างสำคัญยิ่งในเรื่องสุขวิทยาโดยทั่วไป

3. เพศศึกษายังนำไปสู่ความสมบูรณ์ในทางศีลธรรม และวัฒนธรรมของประชาชน ในเมื่อทุกคนรู้จักเกียรติและการปฏิบัติระหว่างเพศ รู้จักประเพณีตนให้อยู่ในขอบเขตในความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน (สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2501:ค)

นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี, 2509:26) ได้ให้ข้อคิดในการให้การศึกษาเรื่องเพศในโรงเรียนว่า ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่จะให้เพศศึกษาต่อจากการที่เด็กได้รับมาแล้วจากพ่อแม่ ดังนั้นควรคำนึงสิ่งต่อไปนี้

1. ให้เด็กรู้เพศของตน และเพศตรงกันข้ามได้ดียิ่งขึ้น เพื่อจะคบหาสมาคมได้ถูกต้อง รวมทั้งรู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรมจรรยาในการคบหากัน
2. เพื่อจะได้รับความรู้อย่างทั่วถึง การเตรียมตัวให้เขาถึงความหมายของครอบครัวและการใช้จ่ายในด้านการเงิน
3. เพื่อให้เข้าใจถึงการกำเนิดมนุษย์ ซึ่งจะท้องเข้าใจว่าคนเราต่างกับสัตว์ ซึ่งต้องการความรัก ความอบอุ่น ต้องการความคุ้มครองปกป้องรักษาอยู่แรมปี และมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่นตลอดชีวิต
4. เพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของต่างเพศที่จะทำให้เกิดการปรับตัวในการคบหาสมาคมกันได้
5. เพื่อให้เด็กเข้าใจถึงความรักที่แท้จริง ไม่ใช่เป็นความใคร่ตามความปรารถนาของอารมณ์
6. เพื่อให้เด็กได้ศึกษาดังสุขวิทยาแห่งเพศ

นอกจากนี้นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี, 2509:64) ได้ให้ข้อคิดในการสอนเพศศึกษาว่า

1. การสอนเพศศึกษาควรจะต้องถือว่าเป็นการสอนนอกหลักสูตร ควรสอนในเวลาว่างจากการสอนวิชาสามัญทั่วไป

2. ถ้าหากจะถือว่าเป็นวิชาที่สอนพิเศษแล้ว ก็ไม่ควรจะเรียกชื่อวิชาที่สอนว่าพิเศษ
ศึกษา เพศศาสตร์ สุขวิทยาแห่งเพศ หรือคำใด ๆ ที่มีคำว่าเพศเข้าไปเกี่ยวข้องกับวิชานี้
เพราะเด็กอาจเกิดความคิดฝังใจได้ว่า ตนจะได้เรียนวิชาที่ใหญ่โตว่าเป็นความลับ หรือ
ลามกอนาจาร

3. ไม่ควรสอนแบบใช้ห้องประชุมใหญ่บรรยายโดยมีนักเรียนเข้าฟังเป็นจำนวน
มาก ๆ แต่ควรแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ หนึ่งมีนักเรียนประมาณ 20-30 คน

4. ควรแยกสอนเป็นกลุ่ม โดยมีผู้ชายล้วน หรือผู้หญิงล้วน

5. ควรสอนแบบสนทนากัน มีการถามปัญหา หรือคุยถึงความคิดเห็นส่วนตัว

6. การสอนไม่ควรมีหลักสูตรจำกัด ไม่มีอยู่ในตารางสอน ไม่มีการสอบ

7. ควรใช้ภาษาง่าย ๆ ถูกต้อง และเป็นกันเอง

8. ควรจะมีอุปกรณ์ประกอบการสอน

9. ผู้สอนควรเป็นครูชีววิทยา พยาบาลประจำโรงเรียน หรือครูที่ได้รับการอบรม
อย่างดี บางเรื่องอาจเชิญแพทย์ หรือจิตแพทย์มาสอนเป็นพิเศษ

10. เมื่อเด็กมีปัญหายากหราบเป็นการส่วนตัว ครูจะต้องคอยให้คำตอเป็น
ส่วนตัวเสมอ

11. ควรเลือกเรื่องที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับวัย เพศ ฯลฯ

12. ควรมีกลองหรือตุ๊กสำหรับรับความคิดเห็น และความตอการของเด็กแล้วนำ
ปัญหานั้นมาสอน หรือตอบปัญหาต่อไป

สำหรับหลักสูตรเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา นั้น นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี
(เสนอ อินทรสุขศรี, 2509:65) ได้ให้ขอเสนอแนะว่าควรประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้

1. เซล และการแบ่งตัวของเซลล์

2. การสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียว และหลายเซลล์

3. การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ

4. การเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว

5. กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์

6. ระบุ ทกขาว ความผิดปกติของการมีระดู วิธีปฏิบัติในระหว่างมีระดู
7. สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
8. มารยาท คือธรรมเนียมจรรยา อันควรประพฤติของชายและหญิงในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน
9. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การอบรมเลี้ยงดูลูก
10. กามโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์
11. ความแตกต่างระหว่างความรัก และความใคร่
12. ความผิด และผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ และการแต่งงานแบบชิงสุกก่อนหาม

มโนมัย สุนทรเวช (มโนมัย สุนทรเวช, 2505:80) ได้วิจัยเรื่อง ทักษะของครูในโรงเรียนเพศศึกษา พบว่าทั้งครูชายและครูหญิง มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยครูชายเห็นด้วย ร้อยละ 62.5 และครูหญิงเห็นด้วยร้อยละ 55.5

สุรางศรี เฝ้าสวัสดิ์ (สุรางศรี เฝ้าสวัสดิ์, 2513:220-252) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการสอนเพศศึกษา จำนวนทั้งหมด 403 คน ครูชาย 125 คน ครูหญิง 278 คน จากโรงเรียน 38 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 90 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูทั้งสองเพศโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนข้อความในแบบสอบถาม ข้อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ ควรเชิญวิทยากรมาบรรยายบางเป็นบางครั้งบางคราว เห็นด้วยร้อยละ 99.88 ส่วนข้อที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุดคือ ควรเริ่มสอนเพศศึกษากันตั้งแต่อนุบาลเป็นต้นไป ไม่เห็นด้วยร้อยละ 74.04

2. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงโดยส่วนรวม

2.1 ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงในเรื่อง ลักษณะ ความหมาย ความมุ่งหมาย และความสำคัญของเพศศึกษา พบว่าครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 6 ข้อ จากทั้งหมด 10 ข้อ โดยครูชายมีความคิดเห็นในเชิงที่เห็นด้วยมากกว่าครูหญิง ข้อที่ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็น

แตกต่างกันมากที่สุด คือ เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีบุคลิกภาพและความเจริญเติบโตที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2 ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงในเรื่อง ลักษณะและเพศของผู้สอนเพศศึกษา พบว่า ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เพียงข้อเดียวจากทั้งหมด 20 ข้อ โดยครูชายมีความคิดเห็นในเชิงที่เห็นด้วยมากกว่า ครูหญิง โด่แกข้อ ครูสอนเพศศึกษาจะเป็นครูชายหรือครูหญิงก็ได้

2.3 ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงในเรื่อง การจัดหลักสูตรเพศศึกษา พบว่าครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 3 ข้อ จากทั้งหมด 16 ข้อ โดยครูชายมีความคิดเห็นในเชิงที่เห็นด้วยมากกว่าครู หญิง ข้อที่ครูชายและครูหญิงมีความเห็น แตกต่างกันอย่างมากที่สุดคือ เนื้อหาในการสอน เพศศึกษาควร เน้นหนักทางกายวิภาค สรีรวิทยา และสุขวิทยาให้มาก ๆ

2.4 ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่าครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยครูชายมีความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยมากกว่าครูหญิง คือ นอกจากการจัดสอนเพศศึกษาในชั้นเรียนแล้ว โรงเรียนควรจัดให้มีครูทั้งสองเพศไว้ ช่วยแนะแนวนักเรียนด้วย

2.5 ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงในเรื่อง วิธีสอนเพศศึกษา พบว่าครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ 3 ข้อ จากทั้งหมด 10 ข้อ ข้อที่ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันมากที่สุด คือ ในโรงเรียนสหศึกษา ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนทั้งชายและหญิงมีโอกาสทำงาน และเล่นร่วมกันอย่างเป็นกิจวัตร โดยครูชายมีความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยมากกว่าครู หญิง

2.6 ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงในเรื่อง อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา พบว่าครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ 2 ข้อ จากทั้งหมด 7 ข้อ ข้อที่ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก ที่สุดคือ ควรเชิญวิทยากรมาบรรยายเป็นบางครั้งบางคราว โดยครูชายมีความคิดเห็น

ในเชิงเห็นด้วยมากกว่าครูหญิง

2.7 ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงในเรื่องความร่วมมือของชุมชน พบว่า ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ขอ จากทั้งหมด 12 ขอ ขอที่ครูชายและครูหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากที่สุด คือ บิคามารดาหรือผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับครูในเรื่องการสอนเพศศึกษาให้แก่ นักเรียน โดยครูชายมีความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยมากกว่าครูหญิง

บรรเทา อุทัยทัศน์ (บรรเทา อุทัยทัศน์, 2514:166) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการสอนเพศศึกษา จากครู 16 โรงเรียน จำนวนทั้งหมด 309 คน เป็นครูสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ 179 คน และครูสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 130 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 60 ขอ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูทั้งหมดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา

ครูชายและครูหญิงโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเชิงสนับสนุนในแบบสอบถาม

1.1 ขอที่ครูเห็นด้วยมากที่สุด คือ ครูควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัว และเลี้ยงสัตว์ เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโต และการแพร่พันธุ์ ครูเห็นด้วยร้อยละ 93.94

1.2 ขอที่ครูไม่เห็นด้วยมากที่สุดคือ ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ 71.89

2. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงโดยส่วนรวม

2.1 ขอที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือครูไม่ควรชี้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย ซึ่งเป็นอวัยวะเพศของครูหรือของนักเรียนเพื่อให้ประกอบการสอน โดยครูหญิงมีความคิดเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูชาย

๑.

2.2 ขอที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติอย่างยิ่งคือ ครูควรเอาปัญหาของนักเรียนทั่วไปมาเล่าในชั้น เพื่อเป็นตัวอย่างแก่คนอื่น โดยครูหญิง

ไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้ แต่ครูชายไม่แน่ใจ

3. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. ลงมา และครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. ขึ้นไป

3.1 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือการจัดแยกการสอนเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ โดยครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. ลงมา มีความเห็นไม่แน่ใจกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. ขึ้นไป

3.2 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่งคือครูประถมทุกคนมีความสามารถที่จะสอนเพศศึกษาได้ โดยครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. ขึ้นไปเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. ลงมา

4. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป และต่ำกว่า 11 ปีลงมา

4.1 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูลำบากใจ เพราะขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป ไม่แน่ใจกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 11 ปีลงมา

4.2 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่ง คือ แพทย์หรือพยาบาลยอมจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 11 ปีลงมา

5. ความแตกต่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลและสังกัดกรมสามัญศึกษา

5.1 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ครูควรแนะนำให้นักเรียนหาความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวารสารต่าง ๆ เพราะจะได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น โดยครูสังกัดเทศบาลเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

5.2 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่งคือในการสอนเพศศึกษาที่ควรจัดให้ครูชายสอนนักเรียนชาย และครูหญิงสอนนักเรียนหญิง

โดยครูสังกัดเทศบาลเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

ส่วนข้ออื่น ๆ ครูแต่ละกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ชวน กลสิกร (ชวน กลสิกร, 2515:56) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูใหญ่ โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา จำนวน ทั้งหมด 350 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 41 ข้อ ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของเพศศึกษา โดยไม่แยกวุฒิและประสบการณ์ รวมทั้งแยกวุฒิและประสบการณ์ต่างก็เห็นด้วยกับข้อความ ทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบตามวุฒิและประสบการณ์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ นอกจากข้อ 4 คือ ความมุ่งหมายส่วนหนึ่งของการสอนเพศศึกษาก็เพื่อ จะเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามีหรือภรรยาที่ดีในอนาคต ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูใหญ่ที่มีวุฒิสอง เห็นด้วยมากกว่าครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำ

2. ความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับหลักสูตรเพศศึกษา โดยไม่แยกวุฒิและ ประสบการณ์ ข้อที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ การจัดหลักสูตรเพศศึกษาให้เนื้อหาทางคาน สังคม กิเลสธรรมและวัฒนธรรมใหม่ากพอ ๆ กับทางคานกายภาพและสรีรวิทยา เมื่อ เปรียบเทียบตามวุฒิและประสบการณ์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ นอกจากข้อ 9 คือ ผู้ประพาศิณิกทางคานอาชญากรรมทางเพศมักเป็นผู้ที่ไม่ได้รับ การศึกษาและอบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก่อน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูใหญ่ที่มีวุฒิสอง และประสบการณ์มากเห็นด้วยมากกว่าครู ใหญ่ที่มีวุฒิต่ำและประสบการณ์น้อย

3. ความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษาโดยไม่ แยกตามวุฒิและประสบการณ์ ข้อที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ การสอนเพศศึกษาในชั้นประถม ตอนต้นไม่จำเป็นต้องแยกสอน เฉพาะนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิง เมื่อเปรียบเทียบ ตามวุฒิและประสบการณ์ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากข้อ 13

ของประเภหฺวุฒิ คือ การจัดการสอนเพศศึกษาแยกออกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่ควรสอนสอคแทรกเข้ากับวิชาอื่น ๆ ซึ่งมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูใหญ่ที่มีวุฒิสุง เห็นด้วยมากกว่าครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำ

4. ความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับวิธีสอนเพศศึกษา โดยไม่แยกวุฒิและประสบการณ์ ข้อที่ครูเห็นด้วยมากที่สุด คือ ในโรงเรียนสหศึกษาควรจัดให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีโอกาสเรียนและเล่นร่วมกันโดยไม่แยกเพศ เมื่อเปรียบเทียบตามวุฒิและประสบการณ์ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากข้อ 18 ประเภหฺวุฒิ คือ ในชั้นประถมตอนตน ครูอาจจะสอนเพศศึกษาโดยการเปรียบเทียบการแพร่พันธุ์ของพืชและสัตว์จะช่วยให้เข้าใจเรื่องเพศดีขึ้น และประเภหฺประสบการณ์คือ ถ้าโรงเรียนได้เชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เพศศึกษาเป็นครั้งคราวก็ไม่จำเป็นต้องจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูใหญ่ที่มีวุฒิสุงและมีประสบการณ์มากเห็นด้วยมากกว่าครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำและมีประสบการณ์น้อย

5. ความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับสอนเพศศึกษา โดยไม่แยกวุฒิและประสบการณ์ ข้อที่ครูเห็นด้วยมากที่สุด คือ โดยทั่ว ๆ ไปครูที่แต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่ยังเป็นโสด เมื่อเปรียบเทียบตามวุฒิและประสบการณ์มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากข้อ 27 ประเภหฺวุฒิ คือ ครูที่ทำการสอนเพศศึกษาอาจจะเป็นครูสอนวิชาหนึ่งวิชาใดก็ได้ ข้อ 25 ประเภหฺประสบการณ์ คือ โดยทั่ว ๆ ไปครูที่แต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่ยังเป็นโสด และข้อ 26 คือ แพทย์หรือพยาบาลยอมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู เพราะมีความรู้เรื่องเพศดีกว่า ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำและมีประสบการณ์มากเห็นด้วยมากกว่าครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำและมีประสบการณ์น้อย

6. ความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนโดยไม่แยกวุฒิและประสบการณ์ ข้อที่ครูเห็นด้วยมากที่สุดคือ ครูควรจัดให้นักเรียนทำสวนครัว และเลี้ยงสัตว์เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและแพร่พันธุ์ เมื่อเปรียบเทียบตามวุฒิและประสบการณ์ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากข้อ 33 ประเภหฺวุฒิ คือ การใช้อุปกรณ์การสอนเพศศึกษาของครูจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศดีขึ้น ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูใหญ่ที่มีวุฒิค่าเห็นด้วยมากกว่าครูใหญ่ที่มีวุฒิค่า

7. ความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับความร่วมมือของชุมชน โดยไม่แยกวุฒิและประสบการณ์ ข้อที่ครูเห็นด้วยมากที่สุด คือ โครงการสอนเพศศึกษาควรจะได้รับความร่วมมือจากครูปกครองและชุมชน เมื่อเปรียบเทียบตามวุฒิและประสบการณ์ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากข้อ 40 ประเภทประสบการณ์คือ ปัจจุบันหนังสือพิมพ์และภาพยนตร์มีแนวโน้มที่จะทำให้ประชาชนเห็นว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องหยยาโล่นและน่ารังเกียจ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูใหญ่ที่มีประสบการณ์น้อยเห็นด้วยมากกว่าครูใหญ่ที่มีประสบการณ์มาก

เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ

ซีกัล (Segal, 1963:708) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบเกี่ยวกับเพศศึกษาระหว่างนิสิตที่เรียนสาขาประถมศึกษา กับนิสิตที่เรียนสาขามัธยมศึกษาในมหาวิทยาลัย นีวยอร์ก จำนวน 250 คน โดยใช้แบบสอบถามทัศนคติ ซึ่งดัดแปลงมาจากมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) แบบสอบถามมี 164 ข้อ แบ่งเป็นเรื่องใหญ่ ๆ ได้ 11. เรื่อง

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย
2. การสืบพันธุ์
3. ความรับผิดชอบของครอบครัว
4. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
5. การเกี่ยวพาราสี
6. การปฏิบัติตัวในชีวิตสมรส
7. การนัดพบระหว่างชายและหญิง
8. สุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือน
9. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจในวัยรุ่น
10. การสอนเพศศึกษา
11. กามโรค

ผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบระหว่างสองกลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องเพศศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการจัดลำดับความชอบใน 11 เรื่องนี้ กลุ่มที่มีทัศนคติต่อความรับผิดชอบของครอบครัวได้คะแนนสูงสุด และกลุ่มที่มีทัศนคติต่อความสัมพันธ์ระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง ในเรื่องการนัดพบ การเกี่ยวพาราสีได้คะแนนต่ำ

เกอร์นี่ (Gurney, 1966:1197-B) ได้วิจัยเรื่องการยอมรับการจัดนักเรียนเข้าเรียนตามระดับคะแนน และการจัดชั้นเรียนสำหรับวิชาเพศศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งค่านิยมในเรื่องเพศออกเป็น 8 ข้อใหญ่ ๆ แล้วนำเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีอาชีพแตกต่างกัน 6 อาชีพ ได้แก่ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา นักการศึกษาสาขามัธยมศึกษา นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนพนักงาน และนักกฎหมาย ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้ประสมปัญหาเรื่องเพศมาก่อน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนควรรับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา
2. การสอนเพศศึกษาควรจะมีการวางแผนต่อเนื่องกัน
3. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป
4. การสอนเพศศึกษา ควรจะสอนร่วมกันทั้งชายและหญิง นอกจากบางเรื่องเท่านั้น เช่น การมีประจำเดือน การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
5. เรื่องที่ไม่ควรสอนในชั้นเรียนได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

ปอมเปียน (Pompien, 1970:3711 A) ได้วิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครอง และครู เกี่ยวกับโครงการเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครองและครูจำนวน 62 คน เท่ากัน ตอบแบบสอบถามก่อนที่จะให้ความรู้เรื่องเพศ เมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษาจากโปรแกรมเพศศึกษาแล้ว 3 ปี ก็ให้ตอบแบบสอบถามชุดเดิมอีกครั้งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่าในตอนแรกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา แต่หลังจากได้เรียนเพศศึกษาแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำว่า "เพศศึกษา" กว้างขึ้น นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโปรแกรมนี้ เด็กชายมีลักษณะเปิดเผยที่จะ

หาความรู้มากกว่าหญิง นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโดยแยกเพศ และไม่ต้องการให้
 ผู้ปกครองเขาเยี่ยมชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กศึกษาเรื่องเพศ และผู้ปกครอง
 เห็นว่าโรงเรียนเป็นสถาบันที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน และยังปรากฏว่าผู้ปกครอง
 สนับสนุนการจัดการสอนเพศศึกษาให้กว้างขวาง

กรีนเบิร์ก (Greenberg, 1970: 928 A) ได้วิจัยเรื่องทัศนคติของนักการศึกษา
 ในรัฐคอนเนตทิคัตที่มีต่อเพศศึกษา โดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติตามแบบของลิเคิร์ต
 (Likert) โดยส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์จำนวน 450 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน
 มาร้อยละ 62 ผลการวิจัยพบว่า

1. ในด้านพฤติกรรมทางเพศ ผู้ตอบเห็นด้วยกับแนวของโรงเรียนมากกว่าที่จะ
 ถือเอามาตรฐานของนักเรียนเป็นเกณฑ์
2. การคุมกำเนิดและการสอนแบบสหศึกษา ผู้ตอบให้การสนับสนุนแต่มีข้อ
 ขกเว้นบาง
3. ควรมีการสอนเพศศึกษา ให้แก่นักเรียนโดยมีชั่วโมงสอนต่างหาก ซึ่งเป็นข้อ
 ที่ได้รับการสนับสนุนอย่างมาก

ไคแลนด์เกอร์ (Kilander, 1971: 72-74) ได้กล่าวถึงพระราชบัญญัติเพศศึกษา
 แห่งอิลลินอยส์ (Illinois Sex Education Act.) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสอน
 เพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เพื่อช่วยเหลือนักเรียนดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อให้เข้าใจ ความหมาย และความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็น
 พ่อแม่ และชีวิตครอบครัว
2. เพื่อให้รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักเคารพนับถือบุคคลอื่น
 ซึ่งจะทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบ
 ในครอบครัว
3. ให้เข้าใจและซาบซึ้งเรื่องเพศของมนุษย์ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคน
 ควรรู้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอาย หรือเป็นเรื่องที่ผิด

4. ให้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบุคลิกลักษณะส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับสังคม ศีลธรรมจรรยา และศาสนาอีกด้วย
5. ให้เรียนรู้โทษและอันตรายจากการประพฤติดังกล่าวทางเพศของเด็กชายและเด็กหญิง เช่น การมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การรักร้าง เป็นต้น
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และทราบข้อเท็จจริงเรื่องเพศจากบิดามารดา ผู้ให้คำปรึกษา และหมอสอนศาสนา
7. ให้เข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์
8. ให้ความเข้าใจในมารยาท ศีลธรรมจรรยา อันควรประพฤติของชายหญิงในการคบหาสมาคมในสังคม
9. ให้เข้าใจถึงปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การฉ้อฉล การมีโรค การสำเร็จความใคร่ เป็นต้น
10. ให้เรียนรู้ถึงกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี และศีลธรรมจรรยาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง การรักร้าง การสมรสนอกกฎหมาย ปัญหาโสเภณี เป็นต้น
11. ให้เข้าใจถึงเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่าง ๆ ที่พ่อแม่ถ่ายทอดไปยังบุตรหลาน
12. ให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก และการปฏิบัติตัวของมารดาภายหลังการคลอด
13. ให้เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว
14. ให้เรียนรู้ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแกมโรค ตลอดจนให้เยาวชนได้รู้ถึงวิธีป้องกันและรักษาแกมโรค

โลว์อิง (Lowing, 1972:6685- A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการและความสนใจเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 จุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในวิชาเพศศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบิดามารดา แพทย์ เหมียวน ครูใหญ่ ครูสอนสุขศึกษา ผู้ให้คำปรึกษาหารือ

และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสอนเพศศึกษาในระดับเกรด 9 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก Monroe County Community School Cooperation, Indiana ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนเกรด 9 สนใจเรื่องแกมโรคมากที่สุด สนใจการนัดพบระหว่างชายและหญิงน้อยที่สุด
2. นักเรียนเกรด 9 สนใจปัญหาเรื่องเพศในสังคม และการศึกษาเรื่องเพศมากกว่าผู้ใหญ่
3. ผู้ใหญ่สนใจปัญหาของเด็กวัยรุ่น การเตรียมตัวเพื่อแต่งงาน พฤติกรรมทางเพศของบุคคลมากกว่านักเรียนเกรด 9
4. เด็กนักเรียนที่ยังไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา สนใจที่จะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนมากกว่าภายนอกโรงเรียน
5. เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่นักเรียนเกรด 9 ต้องการและสนใจมีความคล้ายคลึงกับเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ทางโรงเรียนจัด
6. โดยทั่วไปแล้วความเห็นเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 สอดคล้องกับความเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของบิดามารดาและครูสอนสุขศึกษาน้อย มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของผู้ให้คำปรึกษาน้อยที่สุด ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นไม่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ
7. การสอนเพศศึกษา บางอย่างควรจะสอนรวมเพศ บางอย่างควรจะสอนแยกเพศ

เดิร์ธ (Dearth, 1974:190-193) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคาดหวังของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อหลักสูตรเพศศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความมุ่งหวังของนักเรียน บิดามารดา และผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนิตปีที 1 และปีที 2 ทั้งชายและหญิงในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอนบีช จำนวน 153 คน บิดามารดาของนิตปี 77 คน ผู้เชี่ยวชาญในการสอนเพศศึกษา 68 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มนิสิต และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และกลุ่มบุคลากรของนิสิตก็เห็นด้วย
2. ในการเลือกวิธีสอนเพศศึกษา และครูสอน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มักจะมีความเห็นสอดคล้องกัน กลุ่มบุคลากรของนิสิตและกลุ่มนิสิตมีความเห็นไม่สอดคล้องกันมากที่สุด กลุ่มบุคลากรของนิสิตมีความเห็นด้วยในการจัดสอนเพศศึกษา น้อยที่สุด ในขณะที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าควร เริ่มสอน เพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ส่วนกลุ่มบุคลากรของนิสิตและกลุ่มนิสิตมีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ควร เริ่มสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มบุคลากรของนิสิตและกลุ่มนิสิตแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษาเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์เป็น 2 เท่าของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
4. ครูที่จะทำการสอนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าควรมีลักษณะดังนี้
 - 4.1 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา มีความจริงใจ (กลุ่มนิสิต กลุ่มบุคลากร กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)
 - 4.2 เป็นผู้ที่สามารถเก็บความลับได้ (กลุ่มนิสิต)
 - 4.3 ควรจะตอบคำถามของนักเรียนทุกคำถาม (กลุ่มนิสิต)
 - 4.4 เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาอย่างดี (กลุ่มบุคลากร กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)
 - 4.5 เป็นผู้นำในการจัดวางโครงการสอนเพศศึกษา (กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

ลิน (Lin, 1973:462-465) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการนำเอาเพศศึกษามาวรรจุไว้ในหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 600 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 277 ชุด ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากรร้อยละ 85 จะอนุญาตให้เด็กเรียนเพศศึกษาในโรงเรียน ถ้าโรงเรียนมีการสอนเพศศึกษา
2. บุคลากรสนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

3. บิдамมารดาที่เห็นควยและมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศมักจะมองเรื่องเพศศึกษาในแง่จริยศึกษา และ กิถรรรมควย

4.. บิдамมารดาที่มีความเห็นว่า ครูที่จะสอนเพศศึกษานั้นจะต้องเป็นผู้ที่รู้ทั้งทางที่ถูกตองและขณะเดียวกันมักจะตองเป็นผู้ควบคุมสอดส่องดูแลในสิ่งที่ไม่ถูกตองควย อยางไรก็ตามบิдамมารดาได้ใหชอกติคอยางหนึ่งว่า วัยรุน หรือวัยใดก็ตามจะเรียนรูทัศนคติและคานิยมตามแบบที่ครูสอนได้ไม่งายนัก

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน
3. นักเรียนในโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษาจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกัน

เหตุผลเบื้องหลังสมมติฐาน

1. เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีความอยากรู้อยากเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมธรรมชาติที่คนส่วนมากปกปิด เช่น ทางด้านเพศ ซึ่งบางสังคมยังถือว่าเป็นเรื่องเร้นลับ ไม่ควรเปิดเผย และตามหลักจิตวิทยาถือว่าความต้องการทางเพศเป็นความต้องการขั้นปฐมภูมิ (primary need) เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคน ดังนั้นจึงต้องการจะศึกษาหาความรู้เพื่อเตรียมตัวออกไปเผชิญกับปัญหาเรื่องเพศ รู้จักควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้อยู่ในขอบเขตที่สังคม

ยอมรับและช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นที่มีความสนใจเรื่องเพศ การปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติตนต่อเพศตรงกันข้าม การเลือกเพื่อนต่างเพศเป็นต้น (สุชา จันทน์เอน, 2516:99) จากการศึกษาของ เดิร์ธ (Dearth, 1974 :190-193) พบว่ากลุ่มนิสิตและกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันที่จะให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนและ สุรางศรี เภาสวัสดิ์ (สุรางศรี, เภาสวัสดิ์, 2513:220-252) พบว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูทั้งสองเพศมีความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนขอความในแบบสอบถาม ดังนั้นจึงอาจจะถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานได้ว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2. เกี่ยวกับเพศ เพศชายมักจะเป็นเพศที่มีความอดทน มีความเชื่อมั่นในตนเอง เปิดเผย ขอบวิพากษ์วิจารณ์ และยอมรับในสิ่งใหม่ ๆ ส่วนเพศหญิงมักถูกอบรมให้อยู่ในกรอบประเพณีมากกว่าเพศชาย ทำให้มีอิสระในการกล่าพดลกล่าวหา น้อยกว่าเพศชาย (สมหวัง เล็กน้อย, 2516:11) และสุรางศรี เภาสวัสดิ์ (สุรางศรี เภาสวัสดิ์, 2513:253-254) พบว่าครูชายมีความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนขอความในแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศศึกษามากกว่าครูหญิง ดังนั้นจึงอาจจะถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานได้ว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

3. เกี่ยวกับประเภทโรงเรียน โดยทั่ว ๆ ไปแล้วโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา จะมีนโยบายและวิธีการบริหารงานระดับโรงเรียนแตกต่างกัน แตกต่างกันไป เช่น ด้านวิชาการ ด้านการปกครอง ทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนแตกต่างกัน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมเกี่ยวกับเพศนักเรียนโรงเรียนชายมักจะแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับเพศอย่างเปิดเผย ชอบแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา นักเรียนโรงเรียนสตรีมักจะไม่ค่อยแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับเพศ ชอบเก็บความรู้สึก หรือไม่แสดงความคิดเห็น ส่วนนักเรียนโรงเรียนสหศึกษานั้น โรงเรียนใดช่วยส่งเสริมด้านต่าง ๆ ดีกว่าโรงเรียนชายหรือโรงเรียนสตรี คือ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสังคม ช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์โดยตรงในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ เพื่อการดำรงชีวิตจริงในอนาคต ช่วยให้นักเรียนรู้จักปรับตัว ทำให้มารยาทของเด็กดีขึ้น (พิจิตร เขาวน เจริญ และคณะ 2515:6) ดังนั้น

จึงอาจจะถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานได้ว่า **นักเรียน** ในโรงเรียนชาย
โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
แตกต่างกัน

4. เกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งจะมีผลสำคัญ **ทำให้บรรยาการและสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน** แตกต่าง
ไปจากบรรยาการและสิ่งแวดล้อมภายในบ้านของบุคคลที่ประกอบอาชีพอื่น (สนั่น
ประจงจิตร, 2515:17) ซึ่งบรรยาการและสิ่งแวดล้อมย่อมจะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของ
เด็ก และประสิทธิ์ พุ่มเพชร (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร, 2515:67-70) พบว่านักเรียนที่บิดามารดา
หรือผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันประสบปัญหาทางค่านิยม สัจคม การเรียน และความสนใจ
ต่างกัน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้อาจจะถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานได้ว่านักเรียนที่
บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ต่างกัน

5. เกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดู การยอมรับเลี้ยงดูมีความสำคัญยิ่งในการกำหนด
บุคลิกภาพ มีผลการศึกษาที่พบว่า การที่เด็กไม่ได้รับความอบอุ่น จะก่อให้เกิดความบกพร่อง
เกี่ยวกับการพัฒนาการทางกาย สมอง สัจคม อารมณ์ ตลอดจนความบกพร่อง
ทางจิตวิทยา (Hurlock, 1964:261)

5.1 การยอมรับเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ซายมอนด์ (Symond, 1939:
283-285) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการยอมรับเปรียบเทียบกับ
ปฏิเสธลูก พบว่า ลูกที่พ่อแม่ให้การยอมรับจะเป็นผู้ที่เพื่อนฝูงรักใคร่และให้การยอมรับเป็น
อย่างดี ชอบเข้าสังคม สนใจการทำงาน มีเพื่อนมาก มองโลกในแง่ดี ให้ความร่วมมือกับคนอื่น
ปรับตัวได้ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเข้าใจในตัวเองสูง (Self - Concept)
มูสเซน และคณะ (Mussen and others, 1969:375) ได้ศึกษาผลการยอมรับเลี้ยงดู
กับบรรยาการภายในบ้าน ได้สรุปไว้ว่าเด็กที่มาจากบ้านและสิ่งแวดล้อมที่เป็นประชาธิปไตย
จะเป็นคนที่มีลักษณะคล่องแคล่ว กล้าแสดงออก กว้างขวาง กระตือรือร้น และ เขียวฉลาด
(Hurlock, 1964:661) กล่าวหาพ่อแม่ที่ยอมรับเด็ก คือ ให้ความรักความสนใจ สร้าง
ความอบอุ่นให้เกิดขึ้นภายในบ้าน และเห็นความสำคัญของเด็ก ผลที่ตามมาคือทำให้เด็กเป็น

ทำให้ความร่วมมือ เป็นมิตร เมื่อได้พิจารณาถึง ความสำเร็จ มีความรับผิดชอบ ระมัดระวัง รัก-หวงหุ้มห่อของส่วนรวมแล้ว ๆ กับของตัวเอง มีใจ มี สัจสุจริต มีความรับผิดชอบจริง ใจได้ และส ามารถเผชิญปัญหาในชีวิตด้วยความมั่นใจ ของตัวเองตรงกับความเป็นจริง

5.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ เดเวอร์ และ เบอร์นุเอเตอร์ (Ayer and Bernrueter, 1937 : 163) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของเด็กอันเนื่องมาจากวิธีที่ได้รับจากพ่อแม่ต่าง ๆ กับ เขาว่าเด็กที่ได้รับก ระเียนดี มีลักษณะบุคลิกภาพ ห่างจากความเป็นจริง ก้าวไกล ผู้ใหญ่ในแง่ความรัก และความเข้าใจได้อย่างผิดปกติ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมไม่ยาก ด้วยเด็กที่พ่อแม่อบรมให้อิสระในการใช้ความคิดและตัดสินใจด้วยตนเองจะสามารถเผชิญ ความจริงโลกดีกว่า และสิ่งผู้ใหญ่ว่ายกว่า มหาวิทยาลัยมิชิแกน (มหาวิทยาลัยมิชิแกน, 2511 : 173) ได้ศึกษาพบว่าการลงโทษเด็กอย่างมีเหตุผลสมควรจะกระทำทันทีที่เด็กกระทำ ผิด ก็จะไ้ผลดี และยุติพฤติกรรมที่ไม่ดีได้ แต่การลงโทษโดยไม่ไ้เหตุผลสมควรจะมีอันตรายมาก เว้นแต่ไ้เด็กเกิดความรู้สึกว่าผิด เป็นกฎเกณฑ์ไ้เด็กเลิกเล็งถึงการลงโทษและจะปลูกฝัง ให้เด็กหาทางลงโทษ

5.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบ ธิเบตองเอาจากเด็ก มหาวิทยาลัยมิชิแกน (มหาวิทยาลัยมิชิแกน, 2511 : 263) ได้ศึกษาเรื่องการ ธิเบตองเอาจากเด็กของพ่อแม่ พบว่า พ่อแม่ส่วนมากต้องการให้เด็กกระทำในสิ่งที่ถึงแม้จะไม่เคยมีโอกาสมาก่อน เช่น เล่นจรวดให้ลูกโตขึ้นเป็นนักบิน ความ รือแพทย์ ก็จะพยายามที่จะใช้ลูกให้ไ้โดยบางทีตนหวัง ไ้ บางทีไ้ลูกอาจจะมีความ รือ ความสามารถและ ความ รือจะก้าวข้ามกับที่พ่อแม่ตั้งใจจะไ้ เช่น และถ้าพ่อแม่บังคับไ้เด็กมากเกินไปก็เท่ากับทำลายความ รือไ้โดยสิ้นเชิง ผลที่พ่อแม่ จะไ้รับจากการใช้สิทธิของพ่อแม่เป็นพ่อแม่ที่ตัดสินโทษเด็กเล็ก คือ ความขมขื่นและความ ไ้ใจ

กลุค และ กลุค (Glueck and Glueck) (อ้างจากวิจิ เฑาะ, 2515 : 26) ได้ศึกษาเด็กชายเกร จำนวน 500 คน และเด็กผู้หญิง 500 คน พบว่าองค์ประกอบ อย่างหนึ่งที่ทำให้เด็ก มีใจมาก ใจน้อยบุคลิกภาพและพฤติกรรมต่าง ๆ นั้นคือ วินัยของ พ่อแม่ที่ไ้อบรมสั่งสอนลูกของตน รวมกรั้วไ้ที่พ่อแม่ตั้งกฎเกณฑ์บังคับอย่างเข้มงวด ไ้ไ้ประพฤติกามโดยมีไ้กฎไ้ กิ่งกาว ะต้องการหรือระดั้วไ้ภาวะของเด็ก เด็ก

จะเติบโตขึ้น เป็นคนที่ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ชอบออกความคิดเห็น ขาดความ
เชื่อมั่นในตนเอง ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้อาจจะถือเป็น
แนวทางในการตั้งสมมติฐานได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันจะมีทัศนคติต่อ
การที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ สุ่มมาจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง ซึ่งเลือกมาโดยวิธี Simple Random Sampling ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 533 คน ชาย 280 คน หญิง 253 คน จำแนกตามโรงเรียน และเพศได้ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและเพศ

โรงเรียน	ประเภท	จำนวน		รวม
		ชาย	หญิง	
โรงเรียนทวีธาภิเศก	ชาย	95	-	95
โรงเรียนวัดราชโอรส	ชาย	85	-	85
โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม	สตรี	-	91	91
โรงเรียนศรีอยุธยา	สตรี	-	85	85
โรงเรียนยานนาวาเวศวิทยา	สหศึกษา	64	28	92
โรงเรียนเทพศิรินทร์	สหศึกษา	36	49	85
รวม		280	253	533

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้กับบทที่ 6 (60%)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. ข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 20 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) เท่ากับ 0.55 โดยให้นักเรียนอ่านคำจำกัดความและความหมายของเพศศึกษาจนทำข้อทดสอบ

แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2.1 การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยร่วมกับอาจารย์ เพชรจอม และนิพนธ์ จิตรระกูล และได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

- 2.1.1 เก็บภาคผนวกเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา
- 2.1.2 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถาม
- 2.1.3 สร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเป็นข้อความเรียงถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา และมีกระดาษคำตอบแยกให้ต่างหาก โดยให้นักเรียนประมาณค่าทัศนคติที่มีต่อข้อความนั้นลงในตารางประมาณค่า 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถาม และกระดาษคำตอบ

- (0) เพศศึกษาเป็นวิทยาการไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร
- (00) เพศศึกษา เป็น เรื่องที่ควรสอนแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางเพศเท่านั้น

ข้อที่	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
(0)		✓			
(00)			✓		

2.3 การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามที่จะขอ แล้วพิจารณาว่าผู้ตอบมีความรู้สึกต่อข้อความนั้นอย่างไร ชี้แจงเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบ

2.4 การตรวจให้คะแนน

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นข้อความไปในทางบวก การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

ชี้แจงของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึงนักเรียนมีความรู้สึก หรือมีความคิดเห็น ด้วยกับข้อความนั้นอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

ชี้แจงของ "เห็นด้วย" หมายถึงนักเรียนมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็น ด้วยกับข้อความนั้นน้อยกว่าของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 4 คะแนน

ชี้แจงของ "ไม่แน่ใจ" หมายถึงนักเรียนไม่แน่ใจในข้อความนั้น ให้

3 คะแนน

ชี้แจงของ "ไม่เห็นด้วย" หมายถึงนักเรียนมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็น ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นให้ 2 คะแนน

ชี้แจงของ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึงนักเรียนมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ให้ 1 คะแนน

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นข้อความไปในทางลบ กรณีในการให้คะแนนจะเป็นไปในทางตรงกันข้าม

2.5 การทดลองเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 40 ข้อ ไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 โรงเรียนวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน ชาย 60 คน หญิง 60 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ดังนี้

2.5.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้อัตราส่วนวิกฤติ + เป็นค่าสถิติที่ได้ในการตรวจสอบ จาก

การแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แล้วเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีคุณภาพสูง ๆ คือมีค่า t ตั้งแต่ 1.98 ขึ้นไป ได้จำนวน 36 ข้อ

2.5.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากเลือกแบบสอบถามข้อที่มีคุณภาพสูงได้แล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจให้คะแนนข้อ และข้อดีของแต่ละคน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) ได้ค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับเท่ากับ 0.815 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.898 ($N = 120$)

2.5.3 ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ผู้วิจัยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่งเท่ากับ 0.55 กับแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โอกาสสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.799 เมื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้ว ปรากฏว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบสอบถามทัศนคติและข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษามีลักษณะร่วมกันจริง ดังนั้นแบบสอบถามทัศนคติจึงมีค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างสูง

(Adam, 1964 : 129)

 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

๕.1 การสร้างแบบสอบถาม

๕.1.1 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถามซึ่งประกอบ

ด้วย

ผู้สอนเพศศึกษา

หลักสูตร เพศศึกษา

การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

วิธีสอนและอุปกรณ์การสอน

ความร่วมมือของชุมชน

๕.1.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า

5 ระดับ

๕.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเป็นข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการ

สอนเพศศึกษา และมีกระดาษคำตอบแยกให้ต่างหาก โดยให้นักเรียนประมาณค่าความคิดเห็น
ของตัวเองลงในตารางประมาณค่า 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามและกระดาษคำตอบ

(0) ผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นครูที่สอนวิชาสุขศึกษา

(00) การสอนเพศศึกษาควรเป็นแบบสนทนา

ข้อที่	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
(0)		✓			
(00)	✓				

3.3 การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่ามีความคิดเห็น
ต่อข้อความนั้นเป็นอย่างไร ชี้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ใน
กระดาษคำตอบ

3.4 การตรวจให้คะแนน ถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ชี้ของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึงนักเรียนมีความคิดเห็นกับข้อความนั้น
อย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

ชี้ของ "เห็นด้วย" หมายถึงนักเรียนมีความคิดเห็นกับข้อความนั้นแต่น้อย
กว่าของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 4 คะแนน

ชี้ของ "ไม่แน่ใจ" หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจในข้อความนั้น ให้
3 คะแนน

ชี้ของ "ไม่เห็นด้วย" หมายถึงนักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ให้
2 คะแนน

ชี้ของ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึงนักเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับ
ข้อความนั้น ให้ 1 คะแนน

✓

3.5 การทดลองเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 90 ข้อ ไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 โรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 120 คน ชาย 60 คน หญิง 60 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรส่วนวิกฤต $\pm$ เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบจากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แล้วเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีคุณภาพสูง ๆ คือ มีค่า $\pm$ ตั้งแต่ 1.98 ขึ้นไปได้จำนวน 60 ข้อ และแบบสอบถามเฉพาะเพศอีก เพศละ 6 ข้อ รวมแบบสอบถามทั้งหมด 72 ข้อ

3.5.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากเลือกข้อที่มีคุณภาพสูงไว้แล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจหาค่าคะแนนข้อ และข้อดีของแต่ละคน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) ได้ค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับเท่ากับ 0.817 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.898 (N = 120)

4. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

4.1 การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่ง ประยุทธ์ วัชรคิมย์ นิธิศปริญญโท สาขาการแนะแนว ปีการศึกษา 2513 สร้างขึ้นโดยอาศัยแบบสอบถามของ Bronfenbrenner ชื่อ "Bronfenbrenner Parent Behavior Questionnaire" (BFB) แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับวัดการที่เด็กสามารถรับรู้ (perceive) ในเรื่องที่ยุติมารดา หรือผู้ปกครอง ปฏิบัติต่อตนในด้านการอบรมเลี้ยงดูสามลักษณะ คือ การให้ความรัก (Loving) การลงโทษ (Punishment) และการเรียกร้องเอาจากเด็ก (Demanding) อย่างละ 15 ข้อ และวินิจ เกตุขำ นิธิศปริญญโท สาขาการแนะแนว ปีการศึกษา 2514 ได้ออกเพิ่มเติมอีก 15 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ ซึ่งถามเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 ด้านการให้ความรัก

4.1.1.1 การอบรมเลี้ยงดู (Nurturance)

- 4.1.1.2 การให้รางวัลโดยการแสดงความรัก
(Affective Reward)
- 4.1.1.3 การให้ความเป็นมิตร (Instrumental
Companionship)
- 4.1.1.4 การให้ความใกล้ชิดอบอุ่น (Affiliative
Companionship)
- 4.1.1.5 การตามใจ (Indulgence)
- 4.1.2 ด้านการลงโทษ
 - 4.1.2.1 การทำให้ขาดการติดต่อกับคนอื่น
(Social Isolation)
 - 4.1.2.2 การไม่ได้รับการยอมรับ (Expressive
Rejection)
 - 4.1.2.3 การลงโทษให้เจ็บกาย (Physical
Punishment)
 - 4.1.2.4 การตัดสิทธิพิเศษ (Deprivative of
Priviledges)
 - 4.1.2.5 การเข้มงวดระเบียบวินัย (Principled
Discipline)
- 4.1.3 ด้านการเรียกร้องเอาจากเด็ก
 - 4.1.3.1 การบอกให้ทราบถึงความต่องำรของบิดามารดา
ที่ต่องการจากเด็ก (Prescriptive)
 - 4.1.3.2 การให้ความคุ้มครองป้องกัน (Protectiveness)
 - 4.1.3.3 การแสดงอำนาจ (Power)
 - 4.1.3.4 การเคี่ยวเข็ญให้ทำอะไรต่องสำเร็จ
(Achievement - Demands)

4.1.3.5 การลงโทษด้วยการแสดงออกด้าน

ความรัก (Affective Punishment)

4.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อความ ถามถึงการยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว และมีกระดานคำตอบแยกให้ต่างหาก

4.3 การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติตนต่อนักเรียนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดานคำตอบที่แยกไว้ต่างหาก การเลือกตอบของใดให้ถือเกณฑ์ดังนี้

ตัวอย่าง กระดานคำตอบ

ข้อที่	ทุกครั้ง	เกือบทุกครั้ง	น้อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
(0)					
(00)					

ขีดของ "ทุกครั้ง" หมายถึงบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นทุกครั้งไม่เว้นเลย

ขีดของ "เกือบทุกครั้ง" หมายถึงบิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นเกือบทุกครั้ง แต่มenosกว่าของ "ทุกครั้ง"

ขีดของ "น้อยครั้ง" หมายถึงบิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นน้อยครั้งที่เดียวแต่มenosกว่าของ "เกือบทุกครั้ง"

ขีดของ "นาน ๆ ครั้ง" หมายถึงบิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นบ้างเล็กน้อย แต่มenos ๆ จะมีปรากฏครั้งหนึ่ง

ชื่อของ "ไม่เคย" หมายถึงบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เคยปฏิบัติอย่างนั้นต่อ
นักเรียนเลย

4.4 การตรวจให้คะแนน ถือเกณฑ์ดังนี้

ชื่อของ "ทุกครั้ง" ให้ 5 คะแนน ชื่อของ "เกือบทุกครั้ง" ให้
4 คะแนน ชื่อของ "บ่อยครั้ง" "นาน ๆ ครั้ง" "ไม่เคย" ให้ 3, 2 และ 1 คะแนน
ตามลำดับ ผู้ที่ได้คะแนนด้านการให้ความรักสูง แสดงว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้
ความรัก ผู้ที่ได้คะแนนด้านการลงโทษสูง แสดงว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ
ผู้ที่ได้คะแนนด้านการเรียกรองเอาจากเด็กสูง แสดงว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกรอง
เอาจากเด็ก

4.5 การทดลองเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน 60 ข้อ ไป
ทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูพระนคร จำนวน
100 คน นักเรียนชาย 53 คน นักเรียนหญิง 47 คน แลวนำผลมาวิเคราะห์ดังนี้

4.5.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์
แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรส่วนวิกฤต t เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ
จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 % ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
คือ แบบให้ความรัก แบบลงโทษ แบบเรียกรองเอาจากเด็ก แล้วเลือกเอาเฉพาะข้อที่มี
คุณภาพสูง ๆ ไว้จำนวน 30 ข้อ นำข้อสอบที่ได้มาจัดข้อเสียใหม่ โดยแบ่งเป็นข้อ 1-10
ถามการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ข้อ 11-20 ถามการอบรมแบบลงโทษ และข้อ
21-30 ถามการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกรองเอาจากเด็ก

4.5.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากที่ได้เลือกแบบสอบถาม
ข้อที่มีคุณภาพได้แล้ว ผู้วิจัยได้รวมคะแนนข้อคู่ และข้อคี่ แลวนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถามโดยวิธีแบ่งครึ่ง (split half) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 (N=100)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมด 4 ตอน คือขอทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพดเก็กษา แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพดเก็กษา แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพดเก็กษา แบบสอบถามการยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงนำผลที่ได้จากการที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วจึงนำคะแนนที่ได้จากการตรวจนั้นมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้ดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูลดังนี้

1. พิจารณาเลือกคำตอบที่สมบูรณ์โดยคำนึงถึงคำตอบทุกฉบับว่าได้คำตอบที่สมบูรณ์หรือไม่
2. ตรวจขอทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพดเก็กษา หากคะแนนเฉลี่ยของขอทดสอบได้เท่ากับ 13.5 แล้วคัดเอาเฉพาะคำตอบที่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยสำหรับนำมาวิเคราะห์โดยผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ไว้ว่า ผู้ที่ได้คะแนนได้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยเป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับเพดเก็กษาถูกต้องตามคำจำกัดความและความหมายของเพดเก็กษา ตามที่ผู้วิจัยได้ให้ไว้เพื่อทำความเข้าใจก่อนทำขอทดสอบ
3. ตรวจและให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามตอนที่ 4 เพื่อพิจารณาตัดสินว่านักเรียนคนใดได้รับการยอมรับเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองแบบใด

การวิเคราะห์ความถี่ของแบบสอบถามทัศนคติ และความคิดเห็นซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามวิธีของ จอห์น ดับบลิว เบสท์ (Best, 1959: 182) โดยจัดกระทำตามลำดับดังนี้

- 1) ทำความถี่ของแต่ละข้อมูลรายการแล้วแปลงเป็นอัตราส่วนร้อยละ
- 2) คูณอัตราส่วนร้อยละในแต่ละข้อมูลด้วยคะแนนประจำข้อมูลดังนี้

เห็นควยอย่างยิ่ง	5
เห็นควย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นควย	2
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	1

๕.๓ รวมผลลัพธ์ที่ได้ทั้ง 5 ของของแต่ละข้อคำถามเป็นค่าความสำคัญที่
ผู้ตอบประเมินในแต่ละข้อของแบบสอบถาม

๕.๔ ในการพิจารณาค่าความสำคัญว่าจะอยู่ในระดับใด ถือเกณฑ์ดังนี้

เห็นควยอย่างยิ่ง	450-500
เห็นควย	350-449.99
ไม่แน่ใจ	250-349.99
ไม่เห็นควย	150-249.99
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	100-149.99

5. จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกตามตัวแปรต่าง ๆ และทดสอบความแตกต่างของ
ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาตามตัวแปรดังนี้

5.1 เพศชาย เพศหญิง

5.2 ประเภทโรงเรียน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

5.2.1 ประเภทโรงเรียนชาย

5.2.2 ประเภทโรงเรียนสตรี

5.2.3 ประเภทโรงเรียนสหศึกษา

5.3 อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

5.3.1 อาชีพข้าราชการ

5.3.2 อาชีพค้าขาย

5.3.3 อาชีพรับจ้าง

5.3.4 อาชีพอื่น ๆ

- 4 5.4 การอบรมเลี้ยงดู แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ
- 5.4.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก
 - 5.4.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ
 - 5.4.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบเรีบกกรองเอาจากเด็ก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- ① หากหาสถิติมูลฐาน (Ferguson, 1966 : 46 - 67) ได้แก่
 - ค่าคะแนนเฉลี่ย / (Arithmetic Mean)
 - ค่าความแปรปรวน / (Variance)
 - ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน / (Standard deviation)
- ② หากหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) (Garrett, 1962 : 143)

เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งหนึ่งแล้ว นำมาขยายให้เป็นค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Garrett, 1962 : 339)
3. หากหาอำนาจจำแนกเป็นข้อของแบบสอบถามทัศนคติและความคิดเห็นและทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ใช้ t - test (Edwards, 1968 : 104)
5. การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นตัวประกอบตัวเดียว (Single Factor Analysis of Variance) ใช้ F - test (Winer, 1962 : 53 - 54)

ถ้าเห็นว่าคะแนนของตัวแปรที่ทำการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะเปรียบเทียบในแต่ละคู่โดยใช้ Studentized range statistic แบบ Newman - Koul Method (Winer, 1962 : 309)
6. การหาความสัมพันธ์และความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยใช้การางของ Chung - Teh Fan.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าที่พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of Freedom
r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะได้นำเสนอตามลำดับสมมติฐาน พร้อมทั้งแปลความหมายประกอบเป็นตอน ๆ ดังนี้

1. การหาสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม
2. ทักษะคตินักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
 - การเปรียบเทียบทักษะคตินของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

1. การหาสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามทักษะคติ

เพื่อศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลในการศึกษามาจัดกระทำ และวิเคราะห์หาสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม ได้แก่ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามทักษะคติ

แบบสอบถาม	จำนวนข้อของแบบ สอบถาม	$\bar{X}$	s^2	s	r_{tt}
แบบสอบถามทักษะคติ	36	139.0497	163.2698	12.7701	.8982

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2 แสดงว่าแบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลมีความเชื่อมั่นสูงและมีค่าความแปรปรวนสูงด้วย

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการสอบถาม พบว่านักเรียนมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้

มีการสอนเพศศึกษา อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (จากเกณฑ์ในการให้คะแนน เกณฑ์เห็นด้วยเท่ากับ 126.00-152.00) แสดงว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2. ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

การวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสำคัญ เพื่อหาความมากน้อยของทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ตามวิธีของ จอห์น คัมบลิว เบสต์ (Best, 1959:190-199) ซึ่งได้เสนอเกณฑ์สำหรับพิจารณาความสำคัญไว้ดังนี้

1. ถ้าข้อความใดมีความสำคัญเป็น 100-149.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ไม่ดีที่สุด
2. ถ้าข้อความใดมีความสำคัญเป็น 150-249.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ไม่ดี
3. ถ้าข้อความใดมีความสำคัญเป็น 250-349.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ปานกลาง
4. ถ้าข้อความใดมีความสำคัญเป็น 350-449.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ดี
5. ถ้าข้อความใดมีความสำคัญเป็น 450-500 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ดีที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง 3

ตาราง ทักษะคตินักเรียนทั้งหมดที่มติดอกการที่จะจัดให้มีการสอนเพื่อกศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1.	เพศศึกษาเป็นวิทยากรไม่ใช่ เรื่องลามกอนาจาร	40.33	53.65	5.25	.75	-	433.50
2.	การปล่อยป้ให้เด็กชวนชวายเป็น หาความรู้ทางเพศด้วยตนเองยอมเป็นอันตราขาย	45.40	39.58	10.88	2.81	1.31	424.89
3.	การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่อง หยาบโหลไม่ควรกล่าวถึง	.56	2.06	9.19	53.47	34.70	419.63
4.	การสอนเพื่อกศึกษาจะช่วยแก้ ปัญหาข้อสงสัยในเรื่อง เพศ ของนักเรียนได้	30.20	59.28	9.00	1.31	.18	417.92
5.	คนที่มีความรู้และความเข้าใจใน เรื่อง เพศจะมีทัศนคติ ที่ดีต่อเรื่อง เพศและชีวิต ครอบครัว	36.58	47.27	13.50	2.06	.56	417.16
6.	เพื่อกศึกษาเป็นเรื่องที่จำเป็น ที่ทุกคนควรทราบ	38.08	47.09	9.75	3.93	1.12	416.99
7.	ความรู้สึทางเพศยอมมี อิทธิพลต่อสภาพจิตของบุคคล	34.14	50.28	12.38	2.43	.75	414.59
8.	เพื่อกศึกษาเป็นเรื่องที่ควร สอนแก่นักเรียนที่มีปัญหาทาง						

ตาราง (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
9.	เพศเทานั้น	2.25	3.00	9.38	49.90	35.45	413.24
10.	การสอนเพศศึกษาจะทำให้ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งจำเป็น และความจริงของชีวิต	28.89	53.65	13.32	3.56	.56	406.69
11.	การเรียนรู้เรื่องเพศจะ ช่วยให้ชีวิตครอบครัวมี ความหมายยิ่งขึ้น	28.33	51.59	17.44	2.62	-	405.57
12.	เพศศึกษาเป็นเรื่องที่น่า ศึกษาควรสอนอย่างเปิด เผย ไม่ทำให้เป็นเรื่อง เร้นลับ	25.70	56.47	14.07	3.75	-	404.09
13.	เพศศึกษาไม่ควรนำมาสอน ให้แก่นักเรียน เพราะขัด กับวัฒนธรรมไทย	1.50	3.18	16.69	48.21	30.39	402.54
14.	การสอนเพศศึกษาจัดขึ้น เพื่อช่วยเหลือเด็กไม่ให้อึด ขึ้นเพื่อทำลายเด็ก	28.70	47.27	20.45	3.00	.56	400.49
14.	เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมี สุขภาพและมนุษยสัมพันธ์ดี	23.07	54.97	19.51	2.43	-	393.62

ตาราง ๖ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
15.	การให้ความรู้เรื่องเพศ อาจกล่าวได้ว่า"กันไว้ดีกว่าแก้"	22.51	57.59	16.13	3.18	.56	398.22
16.	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ยังไม่มีวิจารณ์พอที่จะเรียน รู้เรื่องเพศ	1.68	5.81	18.19	43.71	30.76	396.51
17.	การไม่รู้เรื่องเพศจะเป็น อันตรายต่อตนเอง	31.70	42.21	17.44	6.75	1.87	395.03
18.	โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็น สถานที่เหมาะสมในการ สอนเพศศึกษา	26.07	48.59	18.01	6.56	.75	392.61
19.	เพศศึกษาจะช่วยให้บุคคล รู้จักควบคุมอารมณ์ทางเพศ ให้เหมาะสม	19.13	56.47	21.20	2.43	.75	390.74
20.	การเรียนรู้เรื่องเพศจะ ช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้า กับสังคมได้ดียิ่งขึ้น	20.82	51.40	21.01	4.69	.18	382.29
21.	เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหา เกี่ยวกับกามโรคได้	19.13	47.27	28.70	4.12	.75	379.82

ตาราง ๙ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
22.	การไม่รู้เรื่องเพศสัมพันธ์เป็น อันตรายต่อครอบครัว และ สังคม	21.76	45.77	23.63	7.12	1.68	378.69
23.	การเรียนรู้เรื่องเพศจะ เป็นต้นเหตุแห่งการเกเร ของเด็ก	.56	4.69	30.58	45.59	18.57	376.89
24.	การสอนเพศศึกษาช่วยให้ นักเรียนรู้จักเกียรติในการ ปฏิบัติระหว่างเพศ	18.57	47.09	25.32	7.31	1.68	373.47
25.	การสอนเพศศึกษาจะช่วย ลดปัญหาของเด็กวัยรุ่น	18.76	41.65	34.52	3.93	1.12	372.94
26.	ปัญหาสุขภาพจิต ส่วนหนึ่ง เกิดจากการไม่รู้เรื่องเพศ	14.07	52.72	26.26	5.06	1.87	372.00
27.	เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหา เกี่ยวกับอาชญากรรมทาง เพศได้	21.57	36.77	34.70	5.25	1.68	371.21
28.	การสอนเพศศึกษาจะช่วย ให้เยาวชนรู้จักยับยั้ง ใจไว้ในเรื่องเพศ	13.80	47.27	35.64	2.25	.93	370.83

ตาราง (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
29.	การจัดให้มีการสอนเพศ ศึกษาในโรงเรียนจะเป็น การดีโพรงให้กระรอก	1.87	6.56	31.70	39.96	19.88	369.51
30.	ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้ เองตามธรรมชาติโดย ไม่ต้องมีการสอน	2.43	11.44	28.14	35.83	22.13	363.70
31.	ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้เอง เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว	2.62	14.63	27.76	35.83	19.13	354.13
32.	การเรียนรู้เรื่องเพศจะทำ ให้คนมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย	2.06	7.69	39.77	35.45	15.00	353.55
33.	การที่เด็กไม่เข้าใจเรื่อง เพศ อาจมีผลกระทบ กระเทือนต่อการศึกษาของ เด็กได้	16.13	38.08	31.14	11.44	3.00	352.27
34.	เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้าม สำหรับเด็ก	6.00	18.01	18.94	36.96	20.07	347.03
35.	การจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในโรงเรียนไม่มีอันตรายแต่ อย่างใด	14.07	26.26	50.65	6.94	2.06	343.28

ตาราง 3 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
36.	ควรสอนเพศศึกษาเพื่อ สนองความอยากรู้อยาก เห็นของนักเรียน	9.75	32.64	27.57	23.07	6.94	315.10
เฉลี่ยทั้ง 36 รายการ		18.57	36.38	21.88	15.37	7.69	386.82

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษานั้น นักเรียนมีทัศนคติที่ดีที่สุดในเรื่อง เพศศึกษาเป็นวิทยาการ ไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร มีความสำคัญ 433.50 อันดับรองลงมาได้แก่ การปล่อยให้เด็กชนวนขยายหาความรู้ทางเพศด้วยตนเองยอมเป็นอันตราย มีความสำคัญ 424.89 ส่วนทัศนคติในเรื่องควรสอนเพศศึกษา เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน มีความสำคัญต่ำสุด คือมีความสำคัญ 315.10 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา มีความสำคัญ 386.82 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2.1 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 ที่ว่า "นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผู้วิจัยจึงได้จำแนกข้อมูลตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ t -test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

	N	$\bar{X}$	s^2	s	t
นักเรียนชาย	280	141.10	174.48	13.20	3.71**
นักเรียนหญิง	253	136.95	152.05	12.33	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนชายมีทัศนคติที่ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า "นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน"

2.3 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 ที่ว่า "นักเรียนในโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี โรงเรียนสหศึกษา จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลตามประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเปรียบเทียบโดยใช้ F -test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง 5

ตาราง 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างทัศนคติของนักเรียน
โรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา ที่มีต่อการที่จะจัดให้
มีการสอนเพศศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างโรงเรียน	2	323.30	161.65	0.96
ภายในกลุ่มโรงเรียน	530	88918.09	167.76	
รวม	532	89241.39		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่านักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี
และโรงเรียนสหศึกษา มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่าทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนชายและโรงเรียนสตรี และ
โรงเรียนสหศึกษา ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้อง
ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "นักเรียนในโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียน
สหศึกษาจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน"

2.4 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่มีบิดามารดาหรืออุปการะ มีอาชีพรับราชการ
ค้าขาย รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 4 ที่ว่า "นักเรียนที่มีบิดามารดาหรืออุปการะ
มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกัน" ผู้วิจัยได้
จำแนกข้อมูลตามอาชีพของบิดามารดาหรืออุปการะของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเปรียบเทียบ
โดยใช้ F-test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง

ตาราง ๑. การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างทัศนคติของนักเรียนที่
 บิคมารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ ค้าขาย รับจ้าง และอาชีพอื่นๆ
 ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่มอาชีพของบิดามารดา	3	1662.91	554.30	2.77*
ภายในกลุ่มอาชีพของบิดามารดา	529	105669.42	199.75	
รวม	532	107332.33		

$$*F_{.95} (3, 532) = 2.62$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่านักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมี
 อาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างในแต่ละคู่โดยใช้

Studentized range statistic ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง

2.5 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกัน ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ว่า "นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลทางการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง แลวนำมาเปรียบเทียบโดยใช้ F-test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง

ตาราง การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรีกรองเอาจากเด็ก ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่มการอบรมเลี้ยงดู	2	697.86	348.93	2.08
ภายในกลุ่มการอบรมเลี้ยงดู	530	88543.53	167.06	
รวม	532	89241.39		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรีกรองเอาจากเด็ก มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรีกรองเอาจากเด็ก มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน"

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน เพศศึกษาในเรื่อง

- ผู้สอน เพศศึกษา
- หลักสูตร เพศศึกษา
- การจัดและดำเนินการสอน เพศศึกษา
- วิธีสอนและอุปกรณ์การสอน
- ความร่วมมือของชุมชน

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน เพศศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อย และวิเคราะห์หาค่าความสำคัญ เพื่อหาอันดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ตามวิธีการของ จอห์น ดับบลิว เบสต์ (John W. Best)

3.1 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง ผู้สอนเพศศึกษา

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง ผู้สอนเพศศึกษา เป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ขอ มวลปรากฏตามตาราง

ตาราง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องผู้สอน
เพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1.	ครูที่สอนเพศศึกษาคควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี	52.34	42.40	3.75	1.31	.18	445.35
2.	ผู้สอนเพศศึกษาคควรเป็นนายแพทย์	24.76	40.90	20.07	12.75	1.50	371.37
3.	เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูทุกคนสอนได้โดยให้มีการอบรมผู้สอนก่อน	15.57	42.02	16.32	13.01	8.06	338.97
4.	ครูที่สอนเพศศึกษาคควรเป็นครูที่มีบุตรแล้ว	13.13	41.27	26.26	16.13	3.18	336.95
5.	ครูที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษาคือครูสอนวิชาชีววิทยา	7.69	32.45	40.90	15.00	3.93	324.88
6.	ผู้สอนเพศศึกษาคควรเป็นครูที่สอนวิชาสุขศึกษา	9.75	33.58	19.88	31.14	5.62	310.61
7.	ผู้สอนเพศศึกษาคควรเป็นพยาบาลประจำโรงเรียน	5.44	22.70	30.95	35.27	5.62	287.01

ตาราง ๑ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
8.	ครูที่สอนเพศศึกษาควร มีอายุต่ำกว่า 35 ปี	7.31	18.19	35.83	29.26	9.38	284.70
9.	ครูที่สอนเพศศึกษาควร จะเป็นครูชาย	5.06	9.00	35.83	34.89	15.19	253.76
เฉลี่ยทั้ง 9 รายการ		15.67	31.39	25.53	21.52	5.85	328.18

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องครูสอนเพศศึกษานั้น นักเรียนมีความเห็นว่า ครูที่สอนเพศศึกษากวรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี เป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 445.35 อันดับรองได้แก่ ครูสอนเพศศึกษาควร เป็นนายแพทย์ มีความสำคัญ 371.37 อันดับสุดท้ายได้แก่ครูที่สอนเพศศึกษาควรจะเป็นครูชาย มีความสำคัญ 253.76

เมื่อพิจารณาความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องครูสอนเพศศึกษา มีความสำคัญ 328.18 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องครูสอนเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา ว่าเห็นด้วยกับเรื่องใดมากน้อยอย่างไร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาความสำคัญผลการวิเคราะห์ผลปรากฏตามตาราง

ตาราง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องหลักสูตร
เพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1.	ควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตใจ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น	45.96	51.03	1.68	.93	.37	441.19
2.	ควรสอนเรื่องเกี่ยวกับความผิดและผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ	42.96	50.65	5.06	1.12	.18	435.00
3.	ควรสอนเกี่ยวกับมารยาท กิริยธรรม จรรยา อันควรประพฤติของชายและหญิง	44.84	48.03	5.06	.93	1.12	434.48
4.	ควรสอนเกี่ยวกับแกมโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์	39.21	56.09	3.93	.75	-	433.70
5.	ควรสอนเรื่อง การครองชีวิตสมรส วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมที่จะเป็นสามีและภรรยาที่ดี	39.21	51.78	7.12	1.50	.37	427.90
6.	ควรสอนเรื่องเกี่ยวกับการทำงานและสร้างหลักฐาน อันมั่นคงก่อนแต่งงาน	41.08	51.21	5.06	2.06	.56	426.54

ตาราง (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
7.	ควรสอนเรื่องความนึก ปรกติทางเพศ	32.08	59.47	7.50	.75	.18	422.46
8.	ควรสอนเรื่องความแตกต่าง ระหว่างความรักและความ ใคร่	36.58	51.96	8.81	2.25	.37	422.04
9.	ควรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์	31.89	58.34	7.31	2.25	.18	419.42
10.	ควรสอนเรื่องการเจริญ เติบโตของกนในวัยต่าง ๆ	27.20	66.22	4.50	1.31	.75	417.75
11.	ควรสอนเรื่องโรคจิตทาง เพศ	27.95	62.85	7.69	.93	.56	416.64
12.	ควรสอนเรื่องเกี่ยวกับ สุขภาพของอวัยวะสืบพันธุ์	28.89	60.03	9.56	1.31	.18	416.05
13.	ควรสอนธรรมชาติของการ ปฏิสนธิและการอบรมเลี้ยง ดูเด็ก	27.01	64.16	5.81	2.43	.56	414.54
14.	การสอนเรื่องเกี่ยวกับการ เลือกคูครอง	32.27	51.78	9.94	4.87	1.12	409.15

ตาราง (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
15.	ควรสอนเรื่องความรู้สึก ทางเพศ	24.76	56.66	12.94	4.12	1.50	398.00
16.	ควรสอนเรื่องการสืบพันธุ์ ของสัตว์เซลล์เดียวและ หลายเซลล์	12.00	59.47	19.32	7.69	1.50	372.72
เฉลี่ยทั้ง 16 รายการ		33.36	56.23	7.58	2.20	.59	419.22

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษา นั้น นักเรียนมีความเห็นว่า ควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 441.19 อันดับรองได้แก่เรื่องความผิดและผลเสียจากการประพฤตินิคมมีความสำคัญ 435.00 ส่วนเรื่องที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่เรื่องการสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียว และหลายเซลล์ มีความสำคัญ 372.72

เมื่อพิจารณาความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษา มีความสำคัญ 419.22 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยกับหลักสูตรเพศศึกษาดังกล่าว

3.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา เป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง

ตาราง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1.	ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสมถูกต้องกับวัยของเด็ก	38.46	54.40	4.87	1.50	.75	428.26
2.	ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศศึกษาบ้างเป็นครั้งคราว	29.64	59.28	8.06	1.87	1.12	414.36
3.	ควรจัดแยกวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ	38.08	43.33	13.50	4.69	.37	413.97
4.	การติดตามและประเมินผลมีความสำคัญต่อการสอนเพศศึกษาอย่างยิ่ง	28.89	51.21	17.63	1.87	.37	406.29

ตาราง (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
5.	โรงเรียนควรจัดให้มี บริการแนะแนวทางการ ปัญหาทางเพศ	26.82	55.53	15.00	2.25	.37	406.09
6.	ในการจัดสอนเพศศึกษา นั้นควรจัดให้มีเนื้อหาทาง ด้านสังคม ศิลปกรรม และ วัฒนธรรมให้มากพอ ๆ กับ เนื้อหาทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยาและอนามัยทาง เพศศึกษา	30.20	50.09	13.32	4.69	1.68	402.38
7.	เมื่อนักเรียนถามปัญหา เกี่ยวกับเรื่องเพศครูควร ตอบให้ตรงคำถามมากที่สุด	35.83	44.27	15.00	4.12	.75	395.22
8.	ควร เริ่มสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษา	22.88	49.71	18.76	6.19	2.43	390.33
9.	การจัดการสอนเพศศึกษา ไม่ควรสอนแบบใช้ห้อง ประชุมใหญ่บรรยาย โดย มีนักเรียนเข้าฟังจำนวน มาก ๆ แต่ควรแบ่งเป็น กลุ่มย่อยกลุ่มละ 20-30 คน	30.76	41.08	18.19	7.69	2.25	389.32

ตาราง (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
10.	โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีโอกาสเล่นและทำกิจกรรมร่วมกันโดยไม่แบ่งเพศ	30.01	44.65	15.75	6.00	3.56	375.71
11.	การสอนเพศศึกษาควรจะสอนนักเรียนรวมกันทั้งชั้น	19.13	50.28	18.01	7.87	4.69	371.23
12.	ควรให้โรงเรียนทำหน้าที่สอนเพศศึกษา	16.13	45.96	24.57	9.00	4.31	360.51
13.	ในโรงเรียนสหศึกษา นักเรียนจะได้ความรู้ทางเพศศึกษามากกว่าโรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนชายหรือมีเฉพาะนักเรียนหญิง	24.39	27.01	29.64	13.69	5.25	351.54
14.	ครูควรเอาปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนทั่วไปมาเล่าในชั้นเพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนคนอื่น ๆ	19.51	42.96	16.32	11.81	9.38	351.35

ตาราง 1 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
15.	ในการเรียนเพศศึกษา นักเรียนชายและนักเรียน หญิงควรจะเรียนร่วมกัน	15.00	23.45	25.70	21.38	14.44	303.10
16.	ควรจัดวิชาเพศศึกษา สอดแทรกเข้าไปในวิชา สุขศึกษา	9.94	30.95	21.01	28.14	9.94	302.75
17.	ควรเริ่มสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นอนุบาลศึกษา	5.06	18.94	23.26	37.14	13.69	258.81
18.	ควรให้ทางบ้านทำหน้าที่ สอนเพศศึกษา	2.25	14.63	31.33	34.89	16.88	251.42
เฉลี่ยทั้ง 18 รายการ		23.49	41.54	18.32	11.37	5.12	365.14

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษานั้น นักเรียนมีความเห็นว่า ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสมและถูกต้องกับวัยของเด็กเป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 428.26 อันดับรองได้แก่ ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศศึกษาบ้างเป็นครั้งคราว มีความสำคัญ 414.36 อันดับสุดท้ายได้แก่ ควรให้ทางบ้านทำหน้าที่สอนเพศศึกษา มีความสำคัญ 251.42

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา มีค่าความสำคัญ 365.14 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นใน เรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

3.4 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอน

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องวิธีสอน และอุปกรณ์การสอน เป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง

ตาราง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องวิธีสอน และอุปกรณ์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1.	ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญแพทย์หรือพยาบาลมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ	44.65	50.65	3.75	.75	.18	438.78
2.	ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพยนตร์ สไลด์ และโทรทัศน์ประกอบการสอน	45.02	40.52	9.38	4.12	.93	424.49

ตาราง (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
3.	ในการสอนเพศศึกษาจะต้องเลือกเนื้อหาที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน	34.52	56.47	5.81	2.06	1.12	421.15
4	ควรจัดให้มีกล่องปัญหาสำหรับคำถามและคำตอบเกี่ยวกับเพศศึกษา	28.51	54.97	11.81	3.37	1.31	405.91
5	ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพถ่ายแผนภูมิและหุ่นจำลองประกอบการสอน	31.51	46.15	14.07	6.56	1.68	399.16
6	ควรมีตำราเพศศึกษาเพื่อใช้สำหรับค้นคว้า	23.07	55.72	16.13	4.31	.75	395.99
7	การสอนเพศศึกษาควรเป็นแบบสนทนาและอภิปราย	25.89	50.09	12.94	8.63	2.43	388.32
8	เมื่อเด็กมีปัญหายากหว่านส่วนตัว ครูควรคอยให้คำตอบเป็นการส่วนตัวเสมอ	31.70	46.71	13.50	7.12	.93	387.51

ตาราง (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
9.	ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวารสารต่างๆ เพราะจะได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น	18.57	54.40	18.57	5.44	3.00	380.04
10.	ควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์	15.57	52.72	22.88	6.75	2.06	372.93
11.	ในการสอนเพศศึกษาควรใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนให้มาก	21.76	38.27	27.95	10.69	1.31	368.42
12.	ควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่นพาไปสวนสัตว์ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น	17.26	40.15	27.01	12.00	3.56	355.49
เฉลี่ยทั้ง 12 รายการ		28.16	48.90	15.31	5.98	1.60	394.84

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง - พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง วิธีสอนและอุปกรณ์การสอนนั้น นักเรียนมีความเห็นว่า ในบางโอกาสโรงเรียนควร เชิญแพทย์ หรือพยาบาลมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ เป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 438.78 อันดับรองไ้แก่ ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพยนตร์ สไลด์ และโทรทัศน์ประกอบการสอน มีความสำคัญ 424.49 อันดับสุดท้ายได้แก่ควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่น พาไปดูสวนสัตว์เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น มีความสำคัญ 355.49

เมื่อพิจารณาคำ ความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง วิธีสอนและอุปกรณ์ มีความสำคัญ 394.84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยกับวิธีสอนและอุปกรณ์ดังกล่าว

3.5 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องความร่วมมือของชุมชน

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องความร่วมมือของชุมชน เป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาคำความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง

ตาราง ความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องความร่วมมือ
ของชุมชน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1.	ในการสอนเพศศึกษาใน โรงเรียนควรได้รับความ ร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ สาขาต่าง ๆ เช่นจิตแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ฯลฯ	42.58	47.09	8.06	1.50	.47	429.19
2.	สถาบันการศึกษาในชุมชน ควรที่จะเริ่มจัดการสอนเพศ- ศึกษาได้แล้ว	31.89	46.71	18.19	2.62	.56	406.66
3.	สังคมหรือชุมชนและ โรงเรียนควรร่วมมือกัน ริเริ่มวางแผนการจัดการ สอนเพศศึกษา	25.70	54.40	17.63	1.68	.56	402.91
4.	สมาคมครู-ผู้ปกครอง(ถ้ามี) ควรที่จะได้ริเริ่มการจัดวาง แผนการสอนเพศศึกษาคว	20.45	54.03	20.26	4.12	1.12	388.51
5.	ปัจจุบันบิดามารดาหรือผู้ ปกครองควรให้ความรู้เรื่อง เพศแก่บุตรธิดา	19.69	41.27	27.39	6.56	5.06	363.88
	เฉลี่ยทั้ง 5 รายการ	28.06	48.70	18.30	3.29	1.61	398.23

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องความร่วมมือของชุมชนนั้น นักเรียนมีความเห็นว่าการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ฯลฯ เป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 429.19 อันดับรองได้แก่ สถาบันการศึกษาในชุมชนควรจะเริ่มจัดวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรได้แล้ว มีความสำคัญ 406.66 อันดับสุดท้ายได้แก่ปัจจุบันบิดามารดาหรือผู้ปกครองควรให้ความรู้เรื่องเพศแก่บุตรธิดา มีความสำคัญ 363.88

เมื่อพิจารณาความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน มีความสำคัญ 398.15 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องความร่วมมือของชุมชน อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

3.6 ความคิดเห็นของนักเรียนชาย ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะเพศชาย)

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา มากน้อยในเรื่องใด ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง

ตาราง 1. ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องหลักสูตร
เพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะเพศชาย)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1.	ควรสอนเรื่องโทษและ อันตรายจากการไปเที่ยว หญิงโสเภณี	63.21	35.35	1.07	-	.35	461.01
2.	ควรสอนเรื่องโทษและ ประโยชน์ของการสำเร็ งความใคร่	46.42	50.00	3.21	-	.35	442.08
3.	ควรสอนเรื่องโทษของ ลักเพศในเพศชาย (Homosexual)	39.64	51.64	5.35	2.50	.71	427.08
4.	ควรสอนเรื่องหน้าที่ของ อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย	37.85	53.92	4.64	3.57	-	425.97
5.	ควรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ของ เพศชาย	38.92	51.78	5.71	3.21	.35	425.62
6.	ควรสอนเรื่องการหลั่ง น้ำกามเวลาหลับ (Wet dream)	30.71	44.64	13.92	8.57	2.14	393.15
เฉลี่ยทั้ง 6 รายการ		42.79	47.91	5.65	2.97	.65	429.15

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษานั้น นักเรียนมีความเห็นว่า การสอนเรื่องโทษและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 461.01 อันดับรองได้แก่ เรื่องโทษ และประโยชน์ของการสำเร็จความใคร่ มีค่าความสำคัญ 442.08 อันดับสุดท้ายได้แก่ เรื่องการหลั่งน้ำกามเวลาหลับ มีค่าความสำคัญ 393.15

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะเพศชาย) มีค่าความสำคัญ 429.15 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่านักเรียนชายเห็นด้วย กับหลักสูตรเพศศึกษา ดังกล่าว

3.7 ความคิดเห็นของนักเรียนหญิง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะเพศหญิง)

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา มากน้อยในเรื่องใด ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง

ตาราง ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะเพศหญิง)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1.	ควรสอนเรื่องการมีระดู และการปฏิบัติถูกต้องระหว่างการมีระดู	52.17	44.66	2.76	.39		448.55

ตาราง (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
2.	ควรสอนเรื่องอารมณ์และ ความเปลี่ยนแปลงในระยะ เริ่มมีระดู	38.33	55.73	5.53	.39		431.55
3.	ควรสอนเรื่องอารมณ์และ ความเปลี่ยนแปลงใน ระยะระดู (Menopaus)	34.78	58.49	5.92	.79		427.20
4.	ควรสอนเรื่องโทษของ ลัทธิเพศ ของเพศหญิง (Lesbian)	37.15	50.59	11.06	.79	.39	423.26
5.	ควรสอนเรื่องส่วนต่างๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ของ เพศหญิง	34.38	50.98	11.85	2.37	.39	416.50
6.	ควรสอน เรื่องหน้าที่ของ อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศ หญิง	30.83	51.38	15.41	2.37		410.64
	เฉลี่ยทั้ง 6 รายการ	37.94	51.97	8.75	1.18	.13	426.28

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษานั้น นักเรียนมีความเห็นว่า ควรสอนเรื่องการมีระดูและการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างการมีระดู เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 448.55 อันดับรองลงไปได้แก่ เรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู มีค่าความสำคัญ 431.55 อันดับสุดท้ายได้แก่เรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะเพศหญิง) มีค่าความสำคัญ 426.28 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่านักเรียนหญิงเห็นด้วยกับหลักสูตรเพศศึกษาดังกล่าว

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ที่มีต่อการที่จะวัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. เพื่อศึกษาว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
3. เพื่อศึกษาว่านักเรียนในโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
4. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่มีฐานะร่ำรวย หรือผู้ปกครอง มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
5. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษากันทั่วครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 สังกัดโรงเรียนรัฐบาลสวนกลาง จำนวน 533 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามซึ่งมีทั้งหมด 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 วัดความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา

ตอนที่ 2 วัดทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะวัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ตอนที่ 4 ศึกษาลักษณะการยอมรับเลี้ยงดูของนิสิตวารดาหรือผู้ปกครอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาความแตกต่าง เพื่อหาความมาเกี่ยวข้องของทัศนคติ และความภาคภูมิใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน ใช้ $t - test$
3. การทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนของทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป ใช้ $F - test$
4. ใช้ Studentized range statistic เพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในแต่ละกลุ่ม หลังจากทดสอบค่า F ปรากฏว่ามีความแตกต่างก็อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เมื่อวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา พบว่าโดยส่วนรวมแล้ว นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา (วัดจากความสำคัญ 386.82)

2. เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ พบว่า

2.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนชายมีทัศนคติที่ดีต่อการ

ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนหญิง

2.2 นักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน

2.3 นักเรียนที่มีภูมิลำเนาหรืออยู่ปกครองมีอาชีพรับจ้างและอาชีพอื่น ที่ไม่ใช่อาชีพรับราชการ และอาชีพค้าขาย มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอาชีพผู้สอน พบว่า มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน (ค่า p ไม่แตกต่าง)

2.4 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรืออยู่ปกครองแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน

3. เมื่อวิเคราะห์ความถี่เห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง

- ผู้สอนเพศศึกษา
- หลักสูตรเพศศึกษา
- การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา
- วิธีสอนและอุปกรณ์การสอน
- ความร่วมมือของชุมชน

ผลการวิเคราะห์พบว่า เกี่ยวกับผู้สอนเพศศึกษา นักเรียนมีความเห็นว่า ครูที่สอนเพศศึกษาควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี เป็นอันดับหนึ่ง อันที่รองไ้แก่ ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นนายแพทย์ อันดับสุดท้ายไ้แก่ผู้สอนเพศศึกษาควรจะเป็นครูชาย

หลักสูตรเพศศึกษา นักเรียนมีความเห็นว่า การสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น เป็นอันดับหนึ่ง อันที่รองไ้แก่ความฉีกและผลเสียจากการไปหาวิธีผิดทางเพศ อันดับสุดท้ายไ้แก่ การสืบพันธุ์ขอสัตว์เพศเดียวและหลายเพศ

การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา นักเรียนมีความเห็นว่า ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสมและถูกต้องกับวัยของเด็ก เป็นอันดับหนึ่ง อันที่รองไ้แก่ ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างเป็นกึ่งการ

อันกับสุดท้ายได้แก่ ควรให้ทราบว่า คำว่าที่สอนเพศศึกษา

วิธีสอนและอุปกรณ์ นักเรียนมีความเห็นว่า ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญแพทย์หรือพยาบาลมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ เป็นอันกับหนึ่ง อันกับรองได้แก่ ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพยนตร์ สไลด์ และโทรทัศน์ประกอบการสอน อันกับสุดท้ายได้แก่ ควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่น พาไปดูสวนสัตว์เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น

ความร่วมมือของชุมชน นักเรียนมีความเห็นว่า ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ เยาวชน ฯลฯ เป็นอันกับหนึ่ง อันกับรองได้แก่ สถาบันการศึกษาในชุมชนควรจะเริ่มจัดวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรได้แล้ว อันกับสุดท้ายได้แก่ ปัจจุบันมีความรุดหน้าหรืออุปสรรคของความรู้เรื่องเพศแก่บุตรธิดา

หลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอนตามเฉพาะเพศชาย) นักเรียนชายมีความเห็นว่า ควรสอนเรื่องโหม และอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี เป็นอันกับหนึ่ง อันกับรองได้แก่ เรื่องโหม และประโยชน์ของการสำเร็วจิตใจอันกับสุดท้ายได้แก่ เรื่อง การหลั่งน้ำกามเวลาหลับ

หลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอนตามเฉพาะหญิง) นักเรียนหญิงมีความเห็นว่า ควรสอนเรื่องการมีระดูและการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างการมีระดู เป็นอันกับหนึ่ง อันกับรองได้แก่ เรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะที่มีระดู อันกับสุดท้ายได้แก่ หน้าหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง

อภิปรายผล

1. เมื่อวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

การศึกษารังนี้พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ผลการศึกษานี้สอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ที่ว่า "เด็กเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา" และมีข้อที่น่าสังเกตคือ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศศึกษาเป็นวิทยากร ไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร เป็นอันหนึ่ง ผลการวิจัยตรงกับความเห็นของนายแพทย์นิกร คุณัตถ์ (นิกร คุณัตถ์, 2512 : 1066) ซึ่งกล่าวว่า เพศศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับวิถีประจำวันของเราทุกคน เพศศึกษาไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร และวิทัศนคติในเรื่อง การปลุกเร้าให้เกิดความหวาดกลัวความรู้ด้วยตนเองเป็นอันตรายเป็นอันเสีย ซึ่งแสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาว่าถูกต้องหรือไม่ มีความเชื่อถ้อยใดใดไหน (สุชาติ โสมประบุร, 2514 : 69) ดังนั้น นักเรียนจึงต้องการที่จะให้โรงเรียนจัดให้มีการสอนเพศศึกษาซึ่งแน่ใจว่าจะได้รับความรู้ที่ถูกต้อง

2. เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่ไปต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ

การศึกษารังนี้พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ผลการศึกษานี้สอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนชายมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนหญิง ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุรางศรี เภาสวัสดิ์ และการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นเด็กมัธยม ซึ่งมีความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศ (เสนจ อินทรสุขศรี, 2509 : 64) และมีความสนใจเรื่องเพศ การปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติกับเพศตรงกันข้าม การเลือกเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น (สุชา จันทน์งาม, 2516 : 99) จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนคติของนักเรียนที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน การศึกษารังนี้พบว่า นักเรียนที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง และอาชีพอื่นที่ไม่ใช่อาชีพรับราชการและค้าขาย

มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน แต่ระหว่างอาชีพผู้สอนพบว่า ไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนอกจากอาชีพของนิคมารดา หรือผู้ปกครองจะทำให้บรรยากาศภายในบ้านแตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผลต่อกิจกรรมของเด็ก แต่เด็กยังได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นนักเรียนจึงได้รับประสบการณ์ ความรู้ ตลอดจนทำให้มีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเหมือน ๆ กัน จึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน และการศึกษายังพบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากนิคมารดาหรือผู้ปกครอง แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษาไม่สอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก หลักจิตวิทยาที่ว่ามนุษย์มีความต้องการทางเพศซึ่งเป็นความต้องการขั้นปฐมภูมิ (Primary need) จึงต้องการจะตอบสนองความต้องการนี้

ฟรอยด์ (Freud) ได้อธิบายความพึงพอใจในแง่ชีววิทยา และเน้นว่ามนุษย์มีความพอใจอันเกิดจากสัญชาตญาณธรรมชาติ (Natural urge) เป็นส่วนใหญ่ โดยอ้างว่ามนุษย์รู้จักความพอใจในทางเพศมาตั้งแต่ยังเป็นทารก (Infantile sexuality) ดังนั้นความต้องการจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการ แต่เมื่อเด็กโตขึ้นจะพบกับหลักแห่งความจริงว่า ถ้าจะทำตามความพอใจอันเกิดจากความต้องการนั้นจะเป็นการไม่คำนึง จึงต้องระงับความต้องการไว้ (ประวญ กิตติสัน, 2511 : 6) เมื่อมีโอกาสก็จะแสดงการตอบสนองเพื่อจะทำให้เกิดความพึงพอใจ ดังนั้นนักเรียนจึงมีความต้องการที่จะได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เพื่อสนองความต้องการนี้ จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน

3. เมื่อวิเคราะห์ความนึกใจของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง ผู้สอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้สอนเพศศึกษามีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ปัจจุบันนี้นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ หลายแห่ง และยากที่จะกล่าวถึงความแน่ใจว่าแหล่งใดให้ความรู้ที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ จึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ ดังนั้นเมื่อจะจัดให้มีการสอน

เพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน นักเรียนเองมีความคิดเห็นว่า ผู้ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษากวจะ
 เป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี ในเรื่อง นักสูตรเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมี
 ความคิดเห็นว่า การสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น
 เป็นอันดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนเคยประสบปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของ
 ร่างกายและจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น มีความกับข้องใจ สงสัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของ
 จนอาจทำให้เกิดความวิตกกังวล จึงมีความต้องการจะเรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของ
 ร่างกายและจิตใจ เพื่อจะได้ปรับตัวให้ดีขึ้น ในเรื่อง การวัดและค่าเงินการสอนเพศศึกษา
 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัย
 ของเด็ก เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความสงสัย และกับข้องใจเกี่ยวกับ
 คำศัพท์ที่ใช้เรียกอวัยวะเพศ หรือแม้กระทั่งคำพูดที่เกี่ยวกับเพศว่าจะเรียกอย่างไรจึงจะถูกถ้อง
 ความความนิยมของร่างกาย และไม่เข้าใจในลักษณะที่เป็นถาวรหรือเปลี่ยนได้ ดังนั้น
 นักเรียนจึงต้องการทราบคำศัพท์ หรือคำพูดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศเพื่อจะนำไปใช้ได้เหมาะสม
 กับกาลเทศะ ซึ่งตามทฤษฎีการเรียนรู้แล้ว ถ้าเด็กรู้จักเรียกชื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ถูกต้องเสีย
 ก่อนแล้ว ย่อมจะช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งนั้น ๆ ได้ดีขึ้น (ละอายนมาศ ทรพัถก และจรรจา
 สุวรรณศักดิ์, 2510 : 136) ส่วนเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็น
 ว่า ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญนายแพทย์ หรือพยาบาลมาให้ความรู้ กำแนะนำเกี่ยวกับ
 ปัญหาทางเพศ เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความเชื่อว่า ผู้ที่ให้ความรู้ได้ก็
 จะถูกต้องน่าเชื่อถือได้คือ นายแพทย์หรือพยาบาล เพราะมีความรู้เกี่ยวกับเพศซึ่งนักเรียน
 เคยได้มาจากหนังสือ หรือได้รับกัความรู้จากสื่อสารมวลชน แล้วมาแล้ว และเขียนโดย
 นายแพทย์ทั้งนั้น ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า
 ในการสอนเพศศึกษา ควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เป็นอันดับหนึ่ง
 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนไม่มีความเข้าใจเพศศึกษายังเป็นเรื่องใหม่ในสังคมไทย ผู้ที่มีความรู้
 เกี่ยวกับเพศศึกษา (โดยเฉพาะครู) ยังมีน้อย และมีประสบการณ์ในด้านเพศศึกษาน้อยด้วย
 อีกประการหนึ่งคือ แนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษายังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย ฉะนั้น
 จึงมีความคิดเห็นว่าควรจะได้รับความรู้จากบุคคลหลายสาขา ซึ่งมีความรู้ความชำนาญทาง

ด้วยเพศศึกษา มาช่วยในการจัดการสอน เพศศึกษา ซึ่งจะทำให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สำหรับ
 ความคิดเห็นของนักเรียนชายในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษานี้ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าควร
 สอน โหบ และอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเื่องมาจาก
 ปัจจุบันนี้ จากสถิติของกรมอนามัยรายงานว่า จำนวนผู้ป่วยเอดส์ ในโรค ที่เป็นนักเรียน
 มีจำนวนมาก และมีแนวโน้มจะสูงขึ้น และกรณีที่ผู้ป่วยเป็นนักเรียนก็เื่องมาจากนักเรียนระดับ
 มัธยมศึกษาตอนต้นเป็นวัยรุ่น ซึ่งมีความชอบการดูอย่างเื่อง อยากรู้อยากเห็น และเื่องสนอง
 ความต้องการทางเพศ จึงได้ไปเที่ยวหญิงโสเภณี แต่ก็มีบางส่วนข้องใจ สงสัยเกี่ยวกับ
 อันตราย และโหบจากการไปเที่ยว ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นว่าควรสอนเกี่ยวกับอันตรายและ
 โหบจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี เื่องจะรู้และหาทางป้องกันแก้ไขให้ถูกวิธี ส่วนความคิดเห็น
 ของนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นว่าควรสอนเกี่ยวกับการมีระดู และการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่าง
 มีระดู เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเื่องมาจาก นักเรียนหญิงทุกคนจะต้องพบกับสภาพการ
 เปลี่ยนแปลงของร่างกาย คือ การมีระดู อาจมีความสงสัย และบางกณอาจตกใจ เมื่อมีระดู
 ครั้งแรก ทำให้เกิดความวิตกกังวล และไม่ทราบวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างมีระดู อีกประการ
 หนึ่งคือ นักเรียนได้รับข้อมูลที่เื่องจะจะถูกต้องกับเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ถูกต้องในขณะที่มีระดู เช่น
 ห้ามกินน้ำแข็ง ห้ามกินน้ำมะพร้าว ฯลฯ ฯลฯ ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นว่าควรสอนเรื่อง
 การมีระดูและการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างมีระดูเป็นประการแรก นอกจากนี้เมื่อพิจารณา
 ถึงความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความเื่องเห็นของนักเรียนต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
 ในเื่องนี้ ผู้สอนเพศศึกษา หลักสูตรเพศศึกษา การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา วิธีสอน
 และอุปกรณ์ และความร่วมมือของชุมชน อยู่ในเกณฑ์เื่องพอใจ แสดงว่า ถ้าจะจัดให้มีการ
 การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนแล้ว นักเรียนเห็นว่า ควรจะดำเนินการจัดตามวิธีเื่องต่าง ๆ
 ดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดตั้งคณะกรรมการวางแผนและดำเนินการในการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. สถาบันฝึกหัดครูควรมีการสอนเพศศึกษา และวิธีการสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนครู เพื่อเตรียมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพศศึกษาและวิธีสอนเพศศึกษา
3. ควรมีการจัดเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติและคัดเลือกครูผู้สอนเพศศึกษา และมีการอบรมครูประจำการ (Inservice - training) ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพศศึกษา วิธีสอน และเทคนิคอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา เพื่อจะถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้อย่างถูกต้อง
4. ควรจัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ หนังสือแบบเรียน หรือบทความเกี่ยวกับเพศศึกษา ที่มีเนื้อหาถูกต้องให้มากยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาว่าหากความรู้เพิ่มเติม
5. ควรปรับปรุงโครงการแนะแนวให้เห็นความสำคัญของปัญหาทางเพศ และจัดให้บริการให้คำปรึกษาหารือทางเพศในโรงเรียนมัธยม เพื่อช่วยแก้ปัญหาทางเพศ และทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาได้ดียิ่งขึ้น
6. ควรมีการประสานงานกับบุคลากร หน่วยงานอื่น ๆ เพื่อขอความร่วมมือช่วยเหลือนในการวางแผนในการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
7. ควรจัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงาน หรือถ้าเป็นไปได้ควรจัดตั้งสมาคมความรู้เรื่องเพศ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ถูกต้อง และส่งเสริมให้ประชาชนที่หันมาสนใจต่อเพศศึกษา ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน อย่างเช่น SIECUS (Sex Information and Education Council of the U.S.) ในสหรัฐอเมริกา เป็นต้น
8. ควรทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ เช่น อุดมศึกษา อาชีวศึกษา ฯลฯ และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานศึกษา เพื่อจะหาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเพศศึกษาเป็นอย่างไร.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ชวน กลีกร ความคิดเห็นของครูใหญ่ประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 77 หน้า.

เทือก กุสุมา "ควรให้เด็กรู้เรื่องเพศในโรงเรียนหรือไม่" วารสารแนะแนว 15:6-14, ตุลาคม-ธันวาคม 2513.

นิกร ดุสิตสิน "เพศศึกษา" วิทยาศาสตร์ 11: 1061-1067, พฤศจิกายน 2512.

นิตยา เพ็ญไทย "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน" วารสารรวมชาติ 7:13, กุมภาพันธ์ 2515.

บรรเทา อุทัยทัศน์ ความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 184 หน้า.

ประมวญ คึกคินสัน ทฤษฎีจิตวิทยาว่าด้วยบุคลิกภาพ เอกสารทางวิชาการของวิทยาลัยวิชาการศึกษามหาสารคาม 2511, 135 หน้า.

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร การศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคมการเรียนและความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่วงกลางปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล กับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน ในมหานครกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2514 ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2515, 96 หน้า.

พิจิตร เขาวนัเจริญ และคณะ การสอนและประเมินผลในโรงเรียนมัธยม 2515, 44 หน้า. (อัครสำเน).

มนมัย สุนทรวะช ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา ปริญญานิพนธ์ ค.บ. คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 135.

มหาคไทย, กระทรวง กรมตำรวจ รายงานสถิติคดีอาชญากรรมทั่วไป 43 ประเภท
พ.ศ.2512-2516 (อักษราเนา).

มานัญ ชุมสาย ความรู้เรื่องเพศ แพรวพิทยา 2512, 564 หน้า.

มินนิโซต้า, มหาวิทยาลัย สถาบันสวัสดิการเด็ก การเลี้ยงดูและอบรมเด็ก สภาวิจัยแห่งชาติ
แปล 2511.

ละม้ายมาศ ศรีศักดิ์ และคณะ อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการของเด็กที่ตำบลนาป่า อำเภอมะ
เือง จังหวัดชลบุรี รายงานการวิจัยฉบับที่ 9 ของสถาบันระหว่างชาติ
สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก โรงพิมพ์คุรุสภา 2510, 184 หน้า.

วินิจ เกตุชา การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับความคิดสร้างสรรค์
ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุโขทัย
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2505, 106 หน้า.

สนั่น ประจวบจิตร การศึกษาเปรียบเทียบของครอบครัวที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และโรงเรียนมัธยมแบบ
ธรรมดา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษาประสานมิตร 2515, 134 หน้า.

✓เสนอ อินทรสุขศรี "ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ" วารสารวิทยุศึกษา 3:36-39, มีนาคม
2514.

✓เสนอ อินทรสุขศรี "เพศศึกษา" วิทยาสาร 1:26-28, 69-70, 1 มกราคม 2509
2:26-27, 6:4-15, 8 มกราคม 2509.

สรรพศรีเพ็ญ ความรักและกามารมณ์ในเด็ก : หนังสือชุดเพศศาสตร์ ภาค 2 โรงพิมพ์
สนิทัศน์การพิมพ์ 2514, 292 หน้า.

สาธิตสุข, กระทรวง กรมอนามัย รายงานสถิติผู้ป่วยกามโรค พ.ศ.2509-2516
(อัครสำเนา).

สุชา จันทน์เอม จิตวิทยาวัยรุ่น โอเคียนสโตร 2513, 276 หน้า.

✓ สุชาติ โสมประยูร การสอนเพศศึกษา โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2514, 167 หน้า.

✓ สุชาติ โสมประยูร "การสอนเพศศึกษา" ศูนย์ศึกษา 4:31-40, เมษายน 2512.

✓ สุชาติ โสมประยูร "เพศศึกษา" ศูนย์ศึกษา 3:34-35, ตุลาคม 2511.

สุรางศรี เป้าสวัสดิ์ ความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ปรินิพนธ์ ค.ม.คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 273 หน้า.

สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ แนวการสอนเพศศึกษา โรงพิมพ์ไทยเกษม 2501, 36 หน้า.

สภาวิจัยแห่งชาติ รายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศ พ.ศ. 2509 โรงพิมพ์สำนัก
ทำเนียบนายกรัฐมนตรี 2509.

สมหวัง เล็กน้อย ทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อ
โสรัจกัญญา ปรินิพนธ์ กศ.ม.วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516
142 หน้า.

Adam, Geogia Sachs, Measurement and Evaluation in Education, Psychology and Guidance, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1964, 654 pp.

Ayer and Bernreuter, "A Study of the Relationship between Discipline and Personality Traits in Little Children," Journal of Genetic Psychology, Vol.15 :163-170, 1937.

Best, John W., Research in Education, Prentice-Hall Englewood Cliffs, New Jersey, 1959, 320 pp.

Breiner, S.J., "Psychological Principles of a Sex Education Program for Grade K. through 12," The Journal of School Health, Vol.XLII, No.4: 227-232, April, 1972.

Burke, Susan, Responsible Parenthood and Sex Education, International Planned Parenthood Federation, 1970, 136 pp.

✓ Dearth, Paul B., "Viable Sex Education in the Schools : Expectations of Students, Parent and Experts," The Journal of School Health, Vol.XLIV, No.4: 190-193, April, 1974.

Edwards, Allen L., Experimental Design in Psychological Research, Rinehart & Company, Inc., New York, 1968, 446 pp.

Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Company, New York, 1966, 466 pp.

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Vakín, Feffer and Simons Privated Ltd., Bombay, 1967, 491 pp.

Good, Carter V., Dictionary of Education, 3rd.ed., McGraw-Hill Book Company, New York, 1973, 681 pp.

Hurlock, Elizabeth B., Adolescent Development, McGraw-Hill Book Company, 1964, 718 pp.

Kilander, Frederick H., Sex Education in the Schools, The Macmillan Company / Collier Macmillan Limited, London, 1970, 435 pp.

X Lin, Barbara B., and Others, "A Peck at Sex Education in a Midwestern Community," The Journal of School Health, Vol.XLII, No.8: 462-465, October, 1973.

Lowing, Lawrence Francis, "Expressed Needs and Interests as a Basis of Sex Education for Ninth Grade Students," Dissertation Abstracts International, Vol.32, No.12: 6685-A, June, 1972.

Lucas, Gerald, "Sex Education Today," The Magazine of the World Health Organization, 31-34, 34-37, July-August, 1969.

Mussen, Paul Henry and Conger, John Janeway, Child Development and Personality, Harper and Brother, New York, 1956, 445 pp.

Nunnally, Jum C., Tests and Measurements, McGraw-Hill Book Company, New York, 1959, 446 pp.

Pompian, Helen K., A Study of Initiation of a Sex Education Program in Elementary School with an Analysis of Sexual Knowledge of Sixth Grade Pupils Involved and or Their Attitudes and Those of Their Parents and Teachers," Dissertation Abstracts International, Vol.30, No.9: 3711-A, March, 1970.

Segal, Zev., "A Comparison of Sex Education Attitudes of Graduate Students in Elementary Education and Graduate Students in Secondary Education," Dissertation Abstracts International, Vol.XXIV, No.2:708 August, 1963.

Symonds, P.M., Psychology of Parent - Child Relationship, Appleton Century-Crofts, Inc., pp.9-28, 1939.

Winer, B.J., Statistical Principles in Experimental Design, McGraw-Hill Book Company Inc., New York, 1962, 672 pp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

(ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ)

และ

(ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม)

ตาราง 16 ค่าความสัมพันธ์ และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ ตอนที่ 1 ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.94	.22	6	.88	.45	11	.81	.72	16	.59	.84
2	.92	.34	7	.87	.64	12	.76	.53	17	.52	.53
3	.90	.57	8	.86	.66	13	.74	.26	18	.48	.47
4	.90	.57	9	.84	.53	14	.67	.58	19	.42	.29
5	.89	.60	10	.84	.27	15	.62	.36	20	.38	.20

ตาราง 17 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามตอนที่ 2 ทักษะคิดที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	5.1457	10	6.9878	19	3.1746	28	4.1170
2	6.5615	11	4.6702	20	4.6987	29	4.8886
3	3.2533	12	4.5904	21	3.5349	30	4.5740
4	3.8346	13	2.2567	22	3.3458	31	4.1916
5	5.8417	14	3.5963	23	5.8093	32	4.0315
6	3.8600	15	5.9790	24	5.3736	33	4.8402
7	5.1438	16	3.4405	25	2.8583	34	3.8392
8	5.0925	17	6.1592	26	2.5279	35	7.1440
9	3.6767	18	2.8429	27	3.5087	36	4.7211

ตารางที่ 18 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	3.7561	21	3.5419	41	7.4384
2	3.0032	22	5.9396	42	6.8560
3	3.0410	23	5.5057	43	2.3761
4	2.9661	24	4.7904	44	3.3864
5	2.5598	25	4.6349	45	2.6427
6	2.9830	26	4.4000	46	4.0005
7	3.6956	27	3.4695	47	4.2562
8	4.6576	28	2.6941	48	5.0731
9	2.0086	29	2.4840	49	4.7557
10	2.0251	30	3.4119	50	3.9659
11	2.2766	31	3.2223	51	3.8498
12	4.8701	32	4.6622	52	3.0528
13	3.8940	33	4.7403	53	5.5994
14	6.6257	34	3.3915	54	6.7306
15	3.6798	35	3.1485	55	8.3333
16	4.6029	36	4.1601	56	3.3130
17	4.8454	37	4.8520	57	3.3907
18	3.2303	38	5.7688	58	6.5670
19	3.8064	39	2.3056	59	6.1804
20	4.1827	40	4.6415	60	5.8954

ກາດຊຸດນວກ ຫ.

(ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບຮວບຮວມຂໍ້ມູນ)

แบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

นักเรียนที่รัก

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนได้โปรดตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์จะทราบทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเท่านั้น ดังนั้นจึงขอให้นักเรียนช่วยกรอกข้อความและแสดงความคิดเห็นอย่างจริงจัง โดยไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยจะรักษาข้อความที่นักเรียนตอบในแบบสอบถามนี้ไว้เป็นความลับและจะนำคำตอบไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสอบถามทั้งหมดมี 4 ตอน

- ตอนที่ 1. คำจำกัดความและความหมายของเพศศึกษา
- ตอนที่ 2. ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- ตอนที่ 3. ความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- ตอนที่ 4. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง

ตอนที่ 1

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้และยึดรอบคอบ และทำความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ก่อนตอบแบบสอบถาม

เพศศึกษา หมายถึงการศึกษา เรื่องเพศเพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต ให้คนแต่ละเพศแต่ละวัยมีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ และการปฏิบัติที่ดีทั้งในด้านส่วนตัว และสังคม

ความหมายของเพศศึกษาโดยตรงนั้นมีความหมายกว้าง ๆ ในการศึกษาครั้งนี้

1. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางกายและทางจิตใจของแต่ละเพศที่จะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้เป็นอย่างดีทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ
2. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่าง 2 เพศ ที่จะต้องให้เกียรติในความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร เมตตาปรานี และการเข้าใจกันและกันตลอดจนมารยาทในสังคมที่จะต้องปฏิบัติต่อกัน
3. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความรัก ซึ่งได้แก่รักตนเอง รักเพศตรงกันข้าม รักเพื่อนมนุษย์ และ สังคม
4. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการเตรียมตัวที่จะรับผิดชอบเพื่อการดำรงอยู่และความเจริญก้าวหน้าของครอบครัว โดยมีการศึกษา มีการประกอบอาชีพ การสร้างหลักฐานให้มั่นคง มีความคิดที่ฉลาดเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ต่อไป
5. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงการรู้จักเลือกคู่ครอง การใช้ชีวิตสมรสให้มีความสุข การเพิ่มจำนวนคนในครอบครัว
6. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดู หรือเด็กที่อยู่ในความรับผิดชอบที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต
7. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการวางแผนครอบครัว เพื่อให้เหมาะสมกับชีวิตและความเป็นอยู่ของตน
8. มีการศึกษาที่จะให้บุคคลเข้าใจเกี่ยวกับเพศ การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ อารมณ์ทางเพศ และปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศ

เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่จัดสอนจะประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้

1. เซล และการแบ่งตัวของเซลล์
2. การสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียว หลายเซลล์
3. การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
4. การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตเมื่อย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว
5. ส่วนประกอบ และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์
6. ระบุ ตกขาว ความผิดปกติของการมีประจำตัว วิธีการปฏิบัติในระหว่างมีประจำตัว

7. สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
8. มารยาท คือ ขนบธรรมเนียม จรรยา อันควรประพฤติของชาย หญิง ในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน
9. ขนบชาติของการตั้งครุฑ การคลอต การเลี้ยงดูเด็ก
10. กามโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์
11. ความแตกต่างระหว่างความรัก และ ความใคร่
12. ความผิด และ ผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศและการแต่งงานแบบชิงสุกก่อนห่าม

ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา

จงกาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด ทำในกระดาษคำตอบ

1. การสอนเพศศึกษามีลักษณะอย่างไร
 - ก. มีการสอนเฉพาะเรื่องการสืบพันธุ์เท่านั้น
 - ข. มีการสอนเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเท่านั้น
 - ค. มีการสอนเรื่องสุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือนเท่านั้น
 - ง. ไม่มีข้อที่ถูก
2. มีผู้กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาจะเป็นการชี้โพรงให้กระรอก หมายความว่าอย่างไร.
 - ก. การสอนเพศศึกษา ทำให้นักเรียนเป็นกามโรคเพิ่มขึ้น
 - ข. การสอนเพศศึกษา ทำให้นักเรียนอยากทดลอง
 - ค. การสอนเพศศึกษา เป็นเรื่องลามกอนาจาร
 - ง. การสอนเพศศึกษา เป็นเรื่องน่าอาย
3. เพศศึกษา เป็นวิชาที่มีลักษณะอย่างไร
 - ก. ควรรู้เฉพาะผู้ใหญ่
 - ข. ควรรู้เฉพาะครู อาจารย์
 - ค. ควรรู้เฉพาะนักเรียน
 - ง. ควรรู้ทุกคน

4. เมื่อนักเรียนได้ศึกษาวิชาเพศศึกษาแล้ว จะเกิดผลอย่างไร
 - ก. ทำให้ไม่อยากทดลอง
 - ข. รู้จักการควบคุมอารมณ์ทางเพศ
 - ค. จะเป็นอันตรายต่อคนเรา
 - ง. จะเป็นสาเหตุทำให้เกิดเป็นกามโรคได้
5. เมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษาแล้ว จะเป็นเช่นไร.
 - ก. เป็นการชี้โพรงให้กระรอก
 - ข. เป็นการชิงสุกก่อนห่าม
 - ค. รู้จักการควบคุมพฤติกรรมทางเพศ
 - ง. ทำให้เด็กอยากรักทดลอง
6. เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรสอนในระดับมัธยมศึกษา ได้แก่อะไรบ้าง
 - ก. สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
 - ข. การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
 - ค. กามโรค และ โรคของอวัยวะสืบพันธุ์
 - ง. ถูกทุกข้อ
7. ถ้าจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะเกิดผลอย่างไร
 - ก. ทำให้นักเรียน ชิงสุกก่อนห่าม
 - ข. ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศ
 - ค. ทำให้นักเรียนชายเกี้ยวพาราสีนักเรียนหญิงมากขึ้น
 - ง. ทำให้นักเรียนประพฤติดังทางเพศมากขึ้น
8. การวางแผนครอบครัว ควรจัดอยู่ในวิชาใด
 - ก. สังคมศึกษา
 - ข. สุขศึกษา
 - ค. ศิลปกรรม
 - ง. เพศศึกษา

9. เรื่องเพศศึกษามีลักษณะอย่างไร
- เป็นเรื่องที่นักเรียนรู้ได้เองตามธรรมชาติ
 - เป็นเรื่องที่ควรปกปิดเพราะขัดกับวัฒนธรรม
 - เป็นความรู้ทั่วไป ที่นักเรียนควรจะได้เรียนรู้
 - เป็นเรื่องลามกนักเรียนไม่ควรทราบ
10. เด็กหญิงคนหนึ่งเขียนจดหมายไปถามแพทย์ว่า เธอเข้าไปในห้องส้วมร่วมกับนักเรียนชาย จะเกิดตั้งครรภ์ได้หรือไม่ นักเรียนคิดว่านักเรียนหญิงคนนี้ เป็นอย่างไร
- ไม่มีความรู้เรื่องตรรกวิทยา
 - ไม่มีความรู้เรื่องสุขศึกษา
 - ไม่มีความรู้เรื่องสังคมศึกษา
 - ไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา
11. ตามขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ถือว่า เรื่องเพศเป็นอย่างไร
- เป็นเรื่องที่น่าอาย
 - เป็นเรื่องที่ควรสอนให้รู้
 - เป็นเรื่องที่ควรเปิดเผย
 - เป็นเรื่องที่พ่อแม่ควรสอน
12. ควรใช้คุณสมบัติข้อใด เป็นเครื่องชี้ว่า บุคคลนั้นมีความรู้เรื่องเพศศึกษา
- สามารถมีบุตรสืบสกุลได้
 - สามารถแต่งงานได้
 - มีความรู้ วิชาชีววิทยา
 - รู้จักสุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
13. ความลับ หรือ การปกปิดในเรื่องเพศศึกษาจะเกิดผลอย่างไร
- ทำให้นักเรียนรู้จักควบคุมพฤติกรรมทางเพศ
 - ทำให้นักเรียนเห็นว่าเรื่องเพศเป็นของหายาก
 - ทำให้นักเรียนมีบรรยากาศเรียบร้อย
 - ทำให้นักเรียนมีสุขวิทยาแห่งเพศดี

14. ข้อใดจัดได้ว่าเป็นการสอนเพศศึกษา
- การอบรมเลี้ยงดูบุตร
 - การเลือกคู่ครอง
 - การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชาย และ หญิง
 - ถูกทุกข้อ
15. เพศศึกษามีความหมายอย่างไร
- เป็นการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ
 - เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต
 - เป็นการศึกษาเพื่อให้มีความรู้เรื่องเพศเท่านั้น
 - เป็นการศึกษาเรื่องอวัยวะเพศ
16. การสอนเพศศึกษามีผลต่อนักเรียนอย่างไร
- ทำให้นักเรียนอยากทดลอง
 - ทำให้นักเรียนเป็นกามโรคเพิ่มขึ้น
 - ทำให้นักเรียนเป็นกามโรคคนน้อยลง
 - ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น
17. ผู้ใหญ่บางคนสอนเด็กว่า อย่ากินผลไม้ที่เป็นลูกแพร์เพราะจะทำให้อนาคตเวลาที่มีบุตรจะมีลูกแพร์ นักเรียนคิดอย่างไร
- ผู้ใหญ่สอนถูกต้อง
 - ผู้ใหญ่มีความหวังดีต่อเด็ก
 - ผู้ใหญ่ขาดความรู้ทางชีววิทยา
 - ผู้ใหญ่ขาดความรู้ทางเพศศึกษา
18. การที่นักเรียนบางคนประพฤติดังทางเพศ เช่น ตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน นักเรียนคิดว่า เป็นเพราะเหตุใด
- นักเรียนไม่รู้จักควบคุมตนเอง
 - เป็นเพราะความต้องการทางเพศ
 - เป็นเพราะไม่ได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษา
 - เป็นเพราะไม่ได้รับการสอนวิชาสุขศึกษา

19. เพราะเหตุใดเมื่อนักเรียนมีประจำเดือน มักจะไม่คิมน้ำมะพร้าว
- น้ำมะพร้าวเป็นของแสลง
 - คุณแม่ห้าม
 - ขาดความรู้เรื่องเพศศึกษา
 - ขัดต่อวัฒนธรรม
20. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ควรสอนแก่ใคร
- นักเรียนที่มีปัญหาทางเพศ
 - นักเรียนที่ไม่มีปัญหาทางเพศ
 - นักเรียนที่กำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น
 - นักเรียนทุกคน

ตอนที่ 2

ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงข้อใดข้อหนึ่งตามความรู้สึก และความคิดเห็น
ของนักเรียนในกระดาษคำตอบ
ตัวอย่าง

- (0) การที่นักเรียนได้เรียนเพศศึกษาทำให้นักเรียนอยากทดลอง
(00) ควรสอนเพศศึกษาดังแต่ชั้นอนุบาล

	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
(0)				✓	
(00)			✓		

- เพศศึกษาเป็นวิทยาการไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร
- เพศศึกษาเป็นเรื่องที่นักศึกษาควรสอนอย่างเปิดเผย ไม่ทำให้เป็นเรื่องเร้นลับ
- เพศศึกษาเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ทุกคนควรทราบ

4. โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นสถานที่ที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษา
5. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศได้
6. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับกามโรคได้
7. เพศศึกษาจะช่วยให้บุคคลรู้จักควบคุมอารมณ์ทางเพศให้เหมาะสม
8. การไม่รู้เรื่องเพศจะเป็นอันตรายต่อตนเอง
9. การไม่รู้เรื่องเพศย่อมเป็นอันตรายต่อครอบครัว และ สังคม
10. การสอนเพศศึกษาจะให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งจำเป็นและความจริงของชีวิต
11. ความรู้สึกทางเพศย่อมมีอิทธิพลต่อสภาพจิตของบุคคล
12. การสอนเพศศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักเกียรติในการปฏิบัติระหว่างเพศ
13. คนที่มีความรู้ และความเข้าใจในเรื่องเพศจะมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว
14. การปล่อยให้เด็กชนชายหาความรู้ทางเพศด้วยตนเองย่อมเป็นอันตราย
15. การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่มีอันตรายแต่อย่างใด
16. เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพ สวัสดิภาพ และ มนุษยสัมพันธ์ที่ดี
17. การสอนเพศศึกษาจะช่วยแก้ปัญหาล้อสลับในเรื่องเพศของนักเรียนได้
18. การที่เด็กไม่เข้าใจเรื่องเพศ อาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษารองเด็กได้
19. ควรสอนเพศศึกษา เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน
20. ปัญหาสุขภาพจิต ส่วนหนึ่งเกิดจากการไม่รู้เรื่องเพศ
21. การให้ความรู้เรื่องเพศ อาจกล่าวได้ว่า "กันไว้ดีกว่าแก้"
22. การเรียนรู้เรื่องเพศจะช่วยให้ชีวิตครอบครัวมีความหมายยิ่งขึ้น
23. การเรียนรู้เรื่องเพศจะช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดียิ่งขึ้น
24. การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาของเด็กวัยรุ่น
25. การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้เยาวชนรู้จักยับยั้งชั่งใจในเรื่องเพศ
26. การสอนเพศศึกษาจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือเด็ก ไม่ใช่จัดขึ้นเพื่อทำลายเด็ก
27. ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้เองเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว
28. ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้เองตามธรรมชาติโดยไม่ต้องมีการสอน
29. เพศศึกษาไม่ควรนำมาสอนให้แก่เด็ก เพราะขัดกับวัฒนธรรมไทย

30. การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโหล่น ไม่ควรกล่าวถึง
31. เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับเด็ก
32. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษายังไม่มีความรู้พอที่จะเรียนรู้เรื่องเพศ
33. การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะเป็นการชี้โพรงให้กระรอก
34. การเรียนรู้เรื่องเพศจะเป็นต้นเหตุแห่งการเกเรของเด็ก
35. การเรียนรู้เรื่องเพศจะทำให้คนมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย
36. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ควรสอนแก่นักเรียน ที่มีปัญหาทางเพศเท่านั้น

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

จงขีดเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงข้อใดข้อหนึ่งตามความคิดเห็นของนักเรียนใน
กระดาษคำตอบ

1. ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่สอนวิชาสหศึกษา
2. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูทุกคนสอนได้โดยให้มีการอบรมผู้สอนก่อน
3. ผู้สอนเพศศึกษาควรจะเป็นพยาบาลประจำโรงเรียน
4. ครูที่สอนเพศศึกษาควรเป็นครูชาย
5. ครูที่สอนเพศศึกษาควรมีอายุต่ำกว่า 35 ปี
6. ครูที่สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่มีบุตรแล้ว
7. ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นนายแพทย์
8. ครูที่สอนเพศศึกษาควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี
9. ครูที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษาคือครูสอนวิชาชีววิทยา
10. ควรสอนการสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียวและหลายเซลล์
11. ควรสอนเรื่องการเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
12. ควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น
13. ควรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ และหน้าที่อวัยวะสืบพันธุ์
14. ควรสอนเกี่ยวกับสุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์

15. ควรสอนเกี่ยวกับมรณาท ศีลธรรมจรรยา อันควรประพฤติของชายและหญิง
16. ควรสอนธรรมชาติของการปฏิสนธิ และการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
17. ควรสอนเกี่ยวกับกามโรค และ โรคของอวัยวะสืบพันธุ์
18. ควรสอนเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างความรักและความใคร่
19. ควรสอนเกี่ยวกับความผิด และ ผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ
20. ควรสอนเกี่ยวกับการทำงานและสร้างพื้นฐานอันมั่นคงก่อนแต่งงาน
21. ควรสอนเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง
22. ควรสอนเรื่องความรู้สึกทางเพศ
23. ควรสอนเรื่องความผิดปกติทางเพศ
24. ควรสอนเรื่องโรคจิตทางเพศ
25. ควรสอนเรื่องการครองชีวิตสมรส วิธีการปฏิบัติให้เหมาะสมที่จะเป็นสามีและภรรยาที่ดี
26. ควรจัดแยกวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ
27. ควรจัดวิชาเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษา
28. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษา
29. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอุดมศึกษา
30. ในการจัดสอนเพศศึกษานั้นควรจัดให้มีเนื้อหาทางด้านสังคม ศีลธรรม และ วัฒนธรรมให้มากพอ ๆ กับ เนื้อหาด้านกายวิภาค สรีรวิทยา และอนามัยทางเพศศึกษา
31. ควรให้โรงเรียนทำหน้าที่สอนเพศศึกษา
32. ควรให้ทางบ้านทำหน้าที่สอนเพศศึกษา
33. ในการเรียนเพศศึกษา นักเรียนชายและนักเรียนหญิงควรจะเรียนร่วมกัน
34. การสอนเพศศึกษาควรจะสอนนักเรียนรวมทั้งชั้น
35. ครูควรเอาปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนทั่วไปมาเล่าในชั้น เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนคนอื่น ๆ
36. โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีโอกาสเล่นและทำกิจกรรมร่วมกัน โดยไม่มีการแบ่งเพศ
37. โรงเรียนควรจัดให้มีบริการแนะแนวทางด้านปัญหาเพศ
38. การติดตามและประเมินผลมีความสำคัญต่อการสอนเพศศึกษาอย่างยิ่ง

39. ในโรงเรียนสหศึกษานักเรียนจะได้ความรู้ทางเพศศึกษามากกว่าโรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนชายหรือมีเฉพาะนักเรียนหญิง
40. ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศศึกษาบ้างเป็นครั้งคราว
41. เมื่อนักเรียนถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ครูควรตอบให้ตรงคำถามมากที่สุด
42. ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของนักเรียน
43. การจัดสอนเพศศึกษา ไม่ควรสอนแบบใช้ห้องประชุมใหญ่บรรยาย โดยมีนักเรียนเข้าฟังจำนวนมาก ๆ แต่ควรแบ่งกลุ่มย่อย กลุ่มละ 20 - 30 คน
44. การสอนเพศศึกษาควรเป็นแบบสนทนา และ อภิปราย
45. เมื่อเด็กมีปัญหายากทรายส่วนตัว ครูต้องคอยให้คำตอบเป็นการส่วนตัวเสมอ
46. ในการสอนเพศศึกษาจะต้องเลือกเนื้อหา ที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน
47. ควรจัดให้มีกล่องปัญหาสำหรับคำถาม และตอบปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษา
48. ควรมีตำราเพศศึกษา เพื่อใช้สำหรับค้นคว้า
49. ในการสอนเพศศึกษาควรใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนให้มาก
50. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนค้นคว้า หาความรู้เรื่องเพศ จากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวารสารต่าง ๆ เพราะจะได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น
51. ควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัว และเลี้ยงสัตว์เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์
52. ควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่นพาไปกุสวนสัตว์เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น
53. ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญ แพทย์หรือพยาบาลมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ
54. ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ ภาพยนตร์ สไลด์ และโทรทัศน์ประกอบการสอน
55. ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ ภาพถ่าย แผนภูมิ และหุ่นจำลองประกอบการสอน
56. ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ฯลฯ
57. ปัจจุบัน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ควรใช้ความรู้เรื่องเพศแก่บุตร ธิดา

58. สมาคมครู - ผู้ปกครอง (ถ้ามี) ควรจะได้ริเริ่มการจัดวางแผนการสอนเพศศึกษาค้น
59. สังคม หรือ ชุมชน และ โรงเรียนควรร่วมมือกันริเริ่มวางแผนการจัดการสอนเพศศึกษาได้แล้ว
60. สถาบันการศึกษาควรจะเริ่มจัดวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรได้แล้ว

ให้ตอบเฉพาะนักเรียนชาย

61. ควรสอนเรื่องการหลั่งน้ำกามเวลาหลับ (Wet dream)
62. ควรสอนเรื่องโทษและประโยชน์ของการสำเร็จความใคร่ (Masturbation)
63. ควรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย
64. ควรสอนเรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย
65. ควรสอนเรื่องโทษของรักเพศ (Homosexual) ในเพศชาย
66. ควรสอนเรื่องโทษและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี

ให้ตอบเฉพาะนักเรียนหญิง

67. ควรสอนเรื่องการมีระดู และการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างการมีระดู
68. ควรสอนเรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู
69. ควรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง
70. ควรสอนเรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง
71. ควรสอนเรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะหมดระดู (Menopaus)
72. ควรสอนเรื่องโทษของรักเพศ (Lesbian) ของเพศหญิง

ตอนที่ 4

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงไร โดยให้นักเรียน อ่านข้อความในข้อแต่ละข้ออย่างระมัดระวัง แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงไปในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบที่แยกไว้ต่างหาก โดยคุณข้อให้ตรงกัน การจะเลือกขีดช่องใดนั้นถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ชื่อของ "ทุกครั้ง" หมายถึงพ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นทุกครั้ง ไม่เว้นเลย

ชื่อของ "เกือบทุกครั้ง" หมายถึงพ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นเกือบทุกครั้ง แต่
น้อยกว่าของ "ทุกครั้ง"

ชื่อของ "บ่อยครั้ง" หมายถึงพ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นบ่อยครั้งที่เดียว แต่
น้อยกว่าของ "เกือบทุกครั้ง"

ชื่อของ "นาน ๆ ครั้ง" หมายถึงพ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นบ้างเล็กน้อย
แต่นาน ๆ จะมีปรากฏครั้งหนึ่ง

ชื่อของ "ไม่เคย" หมายถึงพ่อแม่ไม่เคยปฏิบัติอย่างนั้นต่อนักเรียนเลย

ต่อไปนี้เป็นแบบสอบถามจริง ขอให้นักเรียนอ่านอย่างระมัดระวัง แล้วตอบให้ตรงกับ
ความจริงมากที่สุด และจงเข้าใจว่า คำว่า "พ่อ แม่" ในข้อความทั้งหมดต่อไปนี้ หมายถึง
"บุคคลที่อบรมเลี้ยงดูนักเรียนมานานที่สุด" (อาจเป็น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ลุง ป้า น้า อา
ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ หรือบุคคลอื่นใดก็ได้ ขอสำคัญขอให้เป็นผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยนานที่สุด)
ส่วนคำว่า "ฉัน" นั้น หมายถึง ตัวของนักเรียนเอง

1. พ่อแม่รับเป็นที่ปรึกษาแก่ฉัน เมื่อฉันต้องการคำปรึกษา
2. พ่อแม่ให้ความรักแก่ฉันอย่างมาก
3. เวลาฉันทำอะไรถูกต้อง พ่อแม่ยกย่องชมเชย
4. พ่อแม่สอนฉันในเรื่องที่ฉันอยากรู้
5. พ่อแม่ช่วยอธิบายการบ้านให้ฉัน เมื่อฉันไม่เข้าใจในบางเรื่อง
6. พ่อ แม่ ออกไปเดินเล่น และออกไปเที่ยวนอกบ้านกับฉัน
7. พ่อแม่ พுகจาปลอบฉันจนฉันสบายใจ เมื่อฉันทำผิดไปแล้ว
8. เมื่อฉันขออะไรจากพ่อแม่ ไม่ว่าท่านจะชอบหรือไม่ ท่านก็ให้ฉัน
9. พ่อแม่พูกจาปลอบใจฉัน เวลาฉันไม่สบายใจ
10. พ่อแม่ชอบพูกจาหยอกล้อกับฉันอย่างสนุกสนาน
11. เมื่อฉันทำผิด พ่อแม่จะทำโทษฉันโดยห้ามไม่ให้ไปเล่นกับคนอื่น
12. พ่อแม่แสดงให้ฉันรู้ว่า คนอื่นมีความประพฤติดีกว่าฉัน

13. พ่อแม่พุดจากคอนแอมะเสียดสีฉัน
14. เมื่อนั้นยังเล็กถ้าทำผิด พ่อแม่ทำทัณฑ์ขังหรือชู้ๆ จะเขียนตีฉัน
15. เวลาฉันทำผิด พ่อแม่เขียนตีฉันแรง ๆ
16. ถ้าฉันทำผิด พ่อแม่มักลงโทษฉันโดย ตบ หยิก ข่วน หรือเชกศีรษะ
17. เมื่อนั้นทำอะไรผิดพลาดไป พ่อแม่จะห้ามไม่ให้ฉันทำในสิ่งที่ฉันชอบ
18. พ่อแม่จะลงโทษฉันหนักเบาตามอารมณ์ โดยไม่คำนึงว่าฉันจะทำผิดมากน้อยเพียงใด
19. เมื่อนั้นทำอะไรผิดพลาด พ่อแม่พุดจาจ๋าเดิม หรือสมน้ำหน้าฉัน
20. พ่อแม่ทำโทษฉันโดยคุกคาม เขียนตีฉันต่อหน้าคนอื่น
21. พ่อแม่ต้องการให้ฉันรับช่วงกิจการงานต่อจากท่าน หรือมีอาชีพเหมือนอย่างท่านต่อไป
เมื่อนั้นโตขึ้น
22. พ่อแม่ต้องการให้ฉันเก็บข้าวของของฉันให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
23. พ่อแม่ไปเป็นเพื่อนฉันในที่ที่ฉันไม่ชอบไป จนกว่าแน่ใจว่าฉันจะไปเองได้
24. พ่อแม่เป็นห่วงว่าฉันจะรักสุขภาพเองไม่ได้
25. พ่อแม่ต้องการทราบว่าฉันจะใช้จ่ายเงินทำอะไรบ้าง เมื่อนั้นขอเงินเพื่อซื้อของเล็ก ๆ น้อย ๆ
สำหรับตัวเอง
26. พ่อแม่แสดงความผิดหวังและเสียใจเมื่อนั้นประพฤติผิด
27. พ่อแม่บอกฉันในท่านองที่ว่า "ฉันไม่ต้องการให้เธอทำอย่างนี้อีก" เมื่อนั้นประพฤติผิด
28. พ่อแม่ขู่ว่า ถ้าฉันสอบตกจะถูกลงโทษ
29. พ่อแม่พูดให้คนอื่นฟังว่า ฉันจะเป็นที่พึ่งของท่านได้ เมื่อท่านแก่เฒ่า
30. พ่อแม่สั่งสอนให้ฉันคบแต่เพื่อนที่ดีมีนิสัยดี เรียนเก่ง และมีความประพฤติเรียบร้อย

(ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน)